

Universitat, cultura i teatre a la dècada dels cinquanta: L'Agrupació de Teatre Experimental i el Teatre Viu

Enric Ciurans Peralta

ADVERTIMENT. La consulta d'aquesta tesi queda condicionada a l'acceptació de les següents condicions d'ús: La difusió d'aquesta tesi per mitjà del servei TDX (www.tesisenxarxa.net) ha estat autoritzada pels titulars dels drets de propietat intel·lectual únicament per a usos privats emmarcats en activitats d'investigació i docència. No s'autoritza la seva reproducció amb finalitats de lucre ni la seva difusió i posada a disposició des d'un lloc aliè al servei TDX. No s'autoritza la presentació del seu contingut en una finestra o marc aliè a TDX (framing). Aquesta reserva de drets afecta tant al resum de presentació de la tesi com als seus continguts. En la utilització o cita de parts de la tesi és obligat indicar el nom de la persona autora.

ADVERTENCIA. La consulta de esta tesis queda condicionada a la aceptación de las siguientes condiciones de uso: La difusión de esta tesis por medio del servicio TDR (www.tesisenred.net) ha sido autorizada por los titulares de los derechos de propiedad intelectual únicamente para usos privados enmarcados en actividades de investigación y docencia. No se autoriza su reproducción con finalidades de lucro ni su difusión y puesta a disposición desde un sitio ajeno al servicio TDR. No se autoriza la presentación de su contenido en una ventana o marco ajeno a TDR (framing). Esta reserva de derechos afecta tanto al resumen de presentación de la tesis como a sus contenidos. En la utilización o cita de partes de la tesis es obligado indicar el nombre de la persona autora.

WARNING. On having consulted this thesis you're accepting the following use conditions: Spreading this thesis by the TDX (www.tesisenxarxa.net) service has been authorized by the titular of the intellectual property rights only for private uses placed in investigation and teaching activities. Reproduction with lucrative aims is not authorized neither its spreading and availability from a site foreign to the TDX service. Introducing its content in a window or frame foreign to the TDX service is not authorized (framing). This rights affect to the presentation summary of the thesis as well as to its contents. In the using or citation of parts of the thesis it's obliged to indicate the name of the author.

ENRIC CIURANS PERALTA

UNIVERSITAT, CULTURA I TEATRE A LA DÈCADA

DELS CINQUANTA:

L'AGRUPACIÓ DE TEATRE EXPERIMENTAL

I

EL TEATRE VIU

VOLUM 2

APÈNDIX DOCUMENTAL

SUMARI

1.	Programes de mà	5
2.	Actes dels assaigs i representacions del Teatre Viu	67
3.	Altres documents	237
4.	Recull de premsa	285
5.	Sessions i repertori del Teatre Viu	351
	<i>Els espies</i>	359
	<i>Sis pantomimes</i>	367
6.	Entrevistes	379
6.1.	Entrevista a Helena Estellés	383
6.2.	Entrevista a Miquel Porter	405
6.3.	Entrevista a Ricard Salvat	427
7.	Cronologia: La cultura a Barcelona entre 1956 i 1961	463
	1956	467
	1957	495
	1958	533
	1959	571
	1960	629
	1961	667

1. PROGRAMES DE MÀ

A.T.E.

HOMENAJE A
VICTOR CATALÀ
"SOLITUD"

Versión teatral de E. Albert

C. A. P. S. A. - Barcelona, 8 de Mayo de 1954

Teléf. 28-45-71 - Vía Layetana, 134

Localidades en el mismo Teatro.

Patrocinada por "COLECCIÓN TEATRE INTIM" de Grases - Editor

ESTUDIO DE D. LUIS MASRIERA

HENRY DE MONTHERLANT MAÑANA AMANECERÁ

M A R I A : Blanca Barea
J O R G E : Francisco Jover
G I L L U : José M.ª Planas
MENSAJERO: José M.ª Soldevila
TRASPUNTE: Carmen L. Gil
DIRECCION: Ricardo Salvat

AV. JOSÉ ANTONIO, 653, ATICO DIA 12 - 22'30

Fa avui més o menys dos anys em va venir l'idea que ara intenteu portar a la realitat:

Fer un teatre més autèntic o si ho volen, un Teatre Viu. Quand l'escriptor produeix una obra fa quelcom d'autèntic: reunir unes idees-part a una complexitat o idea-tot. En això l'escriptor és de debò un productor de vida nova ja que les idees, un cop pensades i expresades tenen vigència.

En canvi l'autor es veu obligat, d'una manera normal, a crear uns personatges-vehicle del que a ell li interessa dir.

Al Teatre i al Cinema i, en menor escala, al Ballet i a la Pantomima, aquests personatges prenen una part de verdadera vida física vestintse amb la carn i les viscères d'un home viu. Ho fan però en una especie de saprotitisme. O, dit d'altra manera, es el cas de que per molt esforç que hi posi l'actor en donar la seva vida al personatge del autor, precisament a causa de tenir el món interior d'un i l'exterior de l'altre, el personatge representat no té suficient adequació a una realitat normal.

Doncs, com us deia, fa prop de dos anys em va venir l'idea, ben aviat compartida per en Salvat, un bon amic i un bona fé, de que si es planteja a uns essers normals, siguin o no professionals del Teatre, una situació dramàtica i si aquests procuren deixar la seva realitat A per crear una realitat A₁ que s'adapti a la situació dramàtica plantejada l'espontaneïtat i la llibertat del Drama seran tant més grans quant més senzillament l'actor, deixant-se portar per el personatge, es mogui i parli tal com ell ho faria si es trobés en situació equivalent.

Dit en altres paraules, que es faci allò que no hem vist fins ara al teatre: plantejar al actor una situació vital i que sigui ell i no un autor de laboratori qui hi comunicui la vida, el gest i la paraula.

Podria donar-vos molts exemples d'autèntiques comedies que tots vosaltres heu representat. Fins i tot podríem acusar-nos els uns als altres de comedians o de mentiders. El que passa es simplement que la majoria fan la comedia d'una manera inconscient o simplement per habitut i els altres la fem amb consciència i fins amb esperit alliconador. És un món que molts creuen desabrit i pessimista intenteu posarhi emoció a través del que, més que mentides s'en podrien dir "realitats poètiques"

El cert es que, tant a la "Comedie Française" com a la Càtedra de la Marta Grau, la comedia improvisada es un exercici freqüent per als aprenents d'actor.

Aixís doncs l'única diferència radica en l'atorgació d'una transcendència als assaigs. Però, per a justificar-nos valdria que recordessin com després de Braque, de Picasso i dels Surrealistes un element qualsevol de la naturalesa, per el simple fet d'escollir-lo, pot obtenir valor d'obra d'art. Intenteu fer el mateix: pendre una situació qualsevol i fer-ne art. Voldríem fer al Teatre el que s'accepta com a vàlid per a les arts plàstiques.

Tots els que avui formeu el public sou amics i cal agrair-vos l'assistència. Però encara voldríem demanar-vos més.

En el nostre entusiasme, en el sentir-nos plens i convençuts de les nostres raons, tant en Salvat com jo mateix hi hem vist una arrel d'orgull, un excés de l'orgull, que un Pare sent pel seu fill. Pensem que, potser, hem desorbitat les coses i que aquest Teatre Viu no té els merits i les valors que encogats hi veiem.

Per aixó, humilment us demanem que, en acabar, ultra si ho fem més o menys bé com a actors, jutgeu si val o no la pena de continuar.

Els Actors: Helena Estellés
Josep M. Planas
Miquel Porter

El Director: Ricard Salvat

- I. *Joc sobre un tema literari; Aldous Huxley: "Cotrapunt"*
- II. *Joc sobre una idea dramàtica de R. Salvat donada amb anterioritat: "Mara"*
- III. *Improvisació sobre d'un "tema donat pel public"*

PROGRAMA

Sábado, día 24 de enero de 1959, a las 7.30 de la tarde

LECTURA
DE
MICHAEL KRAMER

de GERHART HAUPTMANN

Reparto

Michael Kramer. . . . *Francisco Jover*
Señora Kramer *Carolina Jiménez*
Michaline Kramer . . . *Carmen Laura Gil*
Arnoldo Kramer *Salvador Palau*
Ernesto Lachmann. . . *Manuel Rodés*
Alwine Lachmann . . . *Esther Tusquets*
Liese Baensch *Joaquina González*
Krause *Angel Gracia*

Acotaciones: Natalia Solernou

Dirección: Ricardo Salvat

*(Con la colaboración especial de Carolina Jiménez,
en el papel de Señora Kramer)*

BIBLIOTECA ALEMANA

Av. José Antonio, 591, 3.º 4.ª • Teléfono 32 20 96

BARCELONA

III sessió

AGRUPACIÓ DRAMÀTICA DE BARCELONA

Sec. de Teatre del C. A. Sant Lluç

presenta una sessió de

TEATRE VIU

El TEATRE VIU de l'ADB representa la incorporació a l'art escènic d'una posició estètica i veient en la plàstica del segle XX, amb la tècnica de "l'objet trouvé", emprada des del dadaisme.

Un objecte qualsevol de la naturalesa, pel sol fet d'ésser triat d'entre molts, adquireix categoria d'obra d'art quan és aïllat del seu ambient lògic.

Aïllar un tros de vida és el fi del TEATRE VIU. Improvitzar, posseint l'actor una temàtica humana prèviament donada, un temps i un espai escènic.

Això constitueix un joc, potser també un aprenentatge, per, com veureu, té, però si mateix, un valor objectiu i ofereix unes possibilitats i suggerències del màxim interès.

M. P.

Teatre Meritòria

INNOCENTADA ESCÈNICA

I
Exercici sobre TRAGÈDIA CLASSICA

II
Escenes de VIDA PRIVADA

III
JOC improvisat sobre un argument que donarà
el públic.

Hi intervindran potser

Natàlia Solernou, Montserrat Martí, Rosa Muntesa,
Pilar Serra, Carme Nualart

Angel Gràcia, Joan Aymami, Josep Navarra,
Antoni Bachs, Miquel Porter

i altres que ni ells mateixos ho saben,

dirigits per MIQUEL PORTER.

Dissabte, dia 28 de desembre del 1957
10'30 de la nit

Diumenge, dia 29 de desembre del 1957
10'30 de la nit

I N V I T A C I Ó

Françesca

TEATRE VIU

de la

AGRUPACIO DRAMATICA DE BARCELONA

Direcció: MIQUEL PORTER
RICART SALVAT

CASINO DE LA GARRIGA

Viernes, 19 de Septiembre, a las 22'30

SAGITTARI 58

LA BIBLIOTECA ALEMANA
(DEUTSCHE BIBLIOTHEK)

SE COMPLACE EN INVITARLE
A LOS SIGUIENTES ACTOS
QUE SE CELEBRARÁN DURANTE EL MES
DE OCTUBRE
1958

Av. José Antonio, 591 • BARCELONA • Teléfono 32 20 96

- Viernes, 10: Conferencia en español:
7.15 tarde Prof. Dr. GERHARD HESS
(Universidad de Heidelberg)
Präsident der Deutschen Forschungsgemeinschaft
(Presidente de la Comunidad de la Investigación Alemana)
«La unidad de la ciencia y el fomento de la investigación» (Die Einheit der Wissenschaft und die Förderung der Forschung)
- Martes, 14: Documentales alemanes:
7.15 tarde 1 ESPEJO DE ALEMANIA
2 FORMENDER WILLE (Voluntad creadora). Ballet.
3 OLAF GULBRANSSON, en colores.
4 DIE STADT DER TURME UND TORE (Rotenburg O. T.), en colores.
- Jueves, 16: Conferencia con diapositivas:
7.15 tarde Prof. Dr. HERBERT KUHN
(Catedrático de Prehistoria de la Universidad de Maguncia)
«Aelteste Kunst der Erde» (El arte más primitivo del mundo)

- Martes, 21: Una película alemana de largo metraje:
7.15 tarde «BERLINER BALLADE» (La balada de Berlín)
- Jueves, 23: Conferencia en español:
7.15 tarde Dr. D. JOSÉ MARÍA VALVERDE
Catedrático de Estética de la Universidad de Barcelona
«Introducción a una lectura española de Rilke»
- Sábado, 25: Sesión de teatro experimental:
7 a 9 tarde «TEATRO VIVO» del A. D. B.
«Improvisaciones y pantomimas»
(con la participación del público)
Introducción:
Dr. PETER KUPPER
- Jueves, 30:
7.15 tarde Prof. Dr. RENÉ KÖNIG
Director del Instituto de Sociología de la Universidad de Colonia
«Die Familie nach dem zweiten Weltkrieg»
(La familia después de la segunda guerra mundial)

*Las entradas para el concierto se pondrán a la venta
el día 13, en las siguientes casas:*

LIBRERÍA HERDER Balmes, 26

LIBRERÍA SEITHER Rambla Cataluña, 72

ASOCIACIÓN DE CULTURA MUSICAL Vía Layetana, 113

CÉSAR VICENTE Paseo de Gracia, 4

TEATRO VIVO

DEL

A. D. B.

Dirección:

MIGUEL PORTER y RICARDO SALVAT

Griselda Barceló

Helena Estellés M.ª Dolores FossasMercedes García Montserrat Martí M.ª Teresa Marty

Carmen Perelló Pepa Palau Natalia Solernou

M.ª Antonia Terrades

Juan Aymany

Antonio Bachs Luis Bosch

Angel García José Navarra Miguel Porter

Narciso Ribas Rafael Vidal Ricardo Salvat

Sábado, día 25 de octubre de 1958, a las 7 de la tarde

Introducción: Dr. PETER KUPPER

Programa

El vagabundo sin equipaje
(Situación dramática)

El ilusionista
(Pantomima)

Contrapunto en un parque
(Situación dramática)

... los míos se han callado
(Monólogo)

Da wuchs die Blume Morgenrot
(Pantomima)

Demà m'aixecaré
(Pantomima)

Dichten Wolken über DIE GRENZE
(Pantomima)

y otros

Regie: RICARDO SALVAT

BIBLIOTECA ALEMANA

Av. José Antonio, 591, 3.º 4.ª - Teléfono 32 20 96

BARCELONA

TEATRE VIU

Secció de Teatre Experimental de l'ADB

Dimarts, 13 de gener, a dos quarts d'onze
Al domicili del Dr. Joan Obiols

Primera part

TEATRE "A SOGGETTO"

Direcció: Ricard Salvat

Els meus han callat — Rosa Muniesa

Els espies — Ricard Salvat

Tres pessetes de loteria — Tema donat pel públic

Segona part

IMPROVISACIONS DIRECTES SOBRE CONFLICTES DRAMÀTICS, QUE EL PÚBLIC PODRA SUGGERIR

Direcció: Miquel Porter

Tercera part

PANTOMIMES

Direcció: Ricard Salvat

Tres cèntims d'òpera — Pepa Palau

Demà aixecaré — Ricard Salvat

Allí on creix la flor Alba Roja — R. Salvat

(Da wuchs die Blume Morgenrot)

...núvols espessos damunt la frontera...

(...dichten Wolken über die Grenze...)

El mal (Pantomimes poloneses). — R. Salvat (adaptació)

Actors i mims: Antoni Bachs, M.ª Rosa Balart, Griselda Barceló, Lluis Bosch, Paquita Ferrer, M.ª Dolors Fosas, Mercè Garcia, Angel Gràcia, Concepció de las Heras, Montserrat Martí, Rosa Muinesa, Josep Navarra, Pepa Palau, Carme Perelló, Miquel Porter, Llibert Rusiñol, Natàlia Solernou, M.ª Antonia Terrades, Rafael Vidal

Què és el teatre viu?

La base del "Teatre Viu" és la improvisació. Durant els seus quasi tres anys de vida, ha procurat fer allò de què va parlar Max Reinhardt en el seu manifest, al cafè Monopol de Berlín, i que després no hi hagué temps de realitzar.

Aleshores digué: "El teatre ha de reconèixer a l'actor el dret de no atènyer-se únicament a una doctrina literària, ha de donar-li la llibertat d'actuar en tots els sentits i de transformar-se... d'improvisar, de tant en tant, i saltar les barreres que li han estat imposades".

El Teatre Viu preten donar al país un autèntic teatre experimental, en el sentit més estricte i autèntic de la paraula. Les direccions a seguir són múltiples i no es possible donar-ne una idea en una breu nota. Esperem fer ho en una pròxima ocasió. Mentrestant direm que, ara per ara, el T. V. consta de tres parts fonamentals:

I — Teatre "a soggetto". Aquesta resumeix la gran tradició llatina de la Commedia dell'Arte y té com a fi últim la creació d'una tipologia del segle XX.

II — Una preocupació d'ordre ètic i sociològic que intenta donar més a l'home que a l'actor, una tèsitura psíquica que li faci més comprensibles els problemes dels altres i que l'enriqueixi interiorment, obligant-lo a desenrotllar conflictes dramàtics que el públic li suggereixi.

III — Intentar aprofitar aquest món del silenci de què parla Borroult, per aconseguir un mitjà d'expressió artística superior, inexplicablement oblidat entre nosaltres.

Dades de les actuacions públiques del T. V.

— 1956: I i II, en el domicili de Josep Porter. — 1957: III i IV, en el local social de l'ABD. — 1958: V i VI a Joventuts Musicals, VII al Casino de La Garriga, VIII a la Biblioteca Alemanya, IX Joventuts Musicals, X al CICF, XI al Club de Teatre Riutort de Sabadell i XII de nou a les Joventuts Musicals.

CLUB 49
DEL HOT CLUB
DE BARCELONA

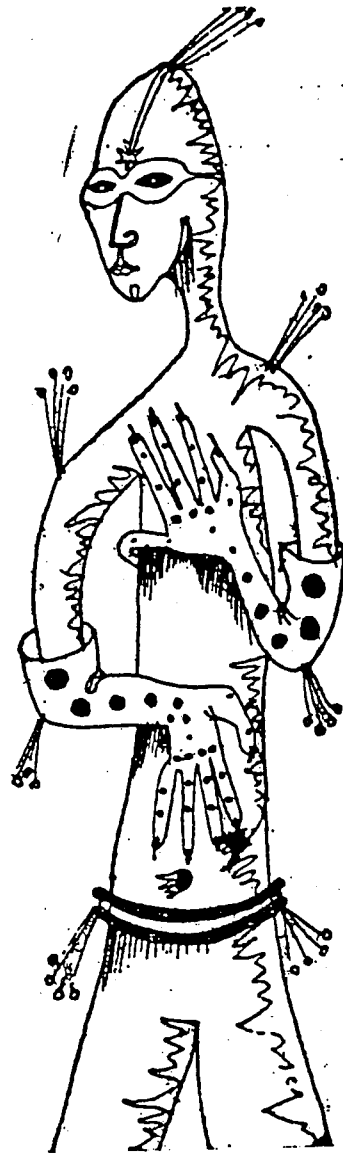
17
1958 - 59

“TEATRE VIU”
de la Agrupación Dramática
de Barcelona

- I. Temas “a sogetto”
- II. Improvisación sobre temas dados por el público
- III. Pantomimas

Dirección: **Ricardo Salvat y Miguel Porter**

Miércoles 18 de febrero 1959, a las 10'30 noche, en
los Estudios de Radio Barcelona, Caspe 6.

CENTRO PARROQUIAL
DE SAN JOSE DE
BADALONA

SECCION DE CULTURA

Invitación

Sábado, 28 febrero 1959 - Noche, a las 10:30

«TEATRE VIU»

Sesión n.º 18

Por la Sección de Teatro Experimental de la
«AGrupació Dramàtica de Barcelona del Cercle
Artístic de Sant Lluç»

TEATRO "A SOGGETTO"
Direcció: Ricard Salvat

Els Espies - Ricard Salvat
Ferro-Carril - Pepa Palau

Els meus han callat - Rosa Muniesa
Tres pessetes de loteria - Tema donat pel públic

II IMPROVISACIONES DIRECTAS SOBRE CONFLICTOS DRAMÁTICOS, QUE
EL PÚBLICO PODRÁ SUGERIR
Direcció: Miquel Porter

III PANTOMIMAS
Direcció: Ricard Salvat

Tres cèntims d'òpera - Pepa Palau
wuchs die Blume (Morgenrot) Ricard Salvat
tera... (-dichien Wolken über die Grenze...)

Demó m'alcarrà - Ricard Salvat
L'aire d'aurat - Ricard Salvat
Mimica del film «Les enfants du Paradis
poloneses) - R. Salvat (adaptació)

Allí on creix la flor Alba Roja - (Da
...nóvois espessos demunt la fron-
El mal (Pantomimes

Actores y mimos: Maria Ardanuy, Antoni Badis, M.º Rosa Balari, Grifelda Barceló, Lluís Bach, Rosa M.º Carrasco, Paquita Ferrer, M.º Dolores Fatas, Angel Gràcia, Concepció de las Heras, Montserrat Marif,
Antoni Millo, Rosa Muniesa, Josep Navarra, Francesc Pacreu, Pepa Palau, Carme Perelló, Miquel Porter, Llibert Rusiñol, Natàlia Solernou, M.º Antonia Terrades, Rafael Vidal.

LE FEU "MARTHE ET MARIE"

vous invite à une séance du

"TEATRE VIU"

de l'Agrupació Dramàtica de Barcelona

(S. C. A. S. LL.)

DIRECTION

RICARD SALVAT

MIQUEL PORTER

Samedi 7 Mars, à 19 heures
CHAPELLE FRANÇAISE Bruch, - 94

PROGRAMME

I PARTIE: THEMES "A SOGETTO"

- "Contrapunt en un parc" R. Salvat
- "Homme amb equipatge" A Bacirs
- "Els espies" R. Salvat
- "Tres pessetes de Loteria"
Régie: R. Salvat.

II PARTIE:

Improvisations sur des thèmes donnés par
le public.

Direction: Miquel Porter.

III PARTIE:

Pantomines à la manière de

Ricard Salvat.

- "L'opera de 4 sous" P. Palau
- "Demà m'aixecaré".
- "Allà on creix la flor albaroja.
- "L'aire deurat".
- "Espessos nuvols sobre la frontera.
- "El mal".

TEATRE VIU

Secció de Teatre Experimental de l'ADB

Diumenge, 15 de març, a les set de la tarda
A l'estatge social Club Tennis La Sclud

Primera part

TEATRE "A SOGGETTO"

Direcció: Ricard Salvat

Els meus han callat — Rosa Muñesa

Els espies — Ricard Salvat

Tres pessetes de loteria — Tema donat pel públic

Vol. 919 — Ricard Salvat

Segona part

**IMPROVISACIONS DIRECTES SOBRE CONFLICTES DRAMÀTICS,
QUE EL PÚBLIC PODRÀ SUGGERIR**

Direcció: Miquel Porter

Tercera part

PANTOMIMES

Direcció: Ricard Salvat

Tres cèntims d'òpera — Pepa Palau

Demà m'aixecaré — Ricard Salvat

Allí on creix la flor Alba Roja — R. Salvat

(Da wuchs die Blume Morgenrot)

...nívols espessos damunt la frontera...

(...dichten Wolken über die Grenze...)

El mal (Pantomimes poloneses). — R. Salvat (adaptació)

L'aire daurat — R. Salvat

Actors i mims: Antoni Bachs, M.ª Rosa Balart, Griselda Barceló, Lluís Bosch, Paquita Ferrer, M.ª Dolors Fosas, Mercè Garcia, Angel Gràcia, Concepció de las Heras, Montserrat Martí, Rosa Muñesa, Josep Navarra, Pepa Palau, Carme Perelló, Miquel Porter, Llibert Rusiñol, Natàlia Solernou, M.ª Antonia Terrades, Rafael Vidal, Francesc Pacreu, Antoni Millà, Maria Ardanuy, Esperança Varela, Nuria Casulloras, Rosa M.ª Carrasco

Què és el teatre viu?

La base del "Teatre Viu" és la improvisació. Durant els seus quasi tres anys de vida, ha procurat fer allò de què va parlar Max Reinhardt en el seu manifest, al cafè Monopol de Berlín, i que després no hi hagué temps de realitzar.

Aleshores digué: "El teatre ha de reconèixer a l'actor el dret de no atènyer-se únicament a una doctrina literària, ha de donar-li la llibertat d'actuar en tots els sentits i de transformar-se... d'improvisar, de tant en tant, i saltar les barreres que li han estat imposades".

El Teatre Viu pretén donar al país un autèntic teatre experimental, en el sentit més estricte i autèntic de la paraula. Les direccions a seguir són múltiples i no es possible donar-ne una idea en una breu nota. Esperem fer-ho en una pròxima ocasió. Mentrestant direm que, ara per ara, el T. V. consta de tres parts fonamentals:

I - Teatre "a soggetto". Aquesta resumeix la gran tradició llatina de la Commedia dell'Arte y té com a fi últim la creació d'una tipologia del segle XX.

II - Una preocupació d'ordre ètic i sociològic que intenta donar més a l'home que a l'actor, una tessitura psíquica que li faci més comprensibles els problemes dels altres i que l'enriqueixi interiorment, obligant-lo a desenrotllar conflictes dramàtics que el públic li suggereixi.

III - Intentar aprofitar aquest món del silenci de què parla Barrault, per aconseguir un mitjà d'expressió artística superior, inexplicablement oblidat entre nosaltres. Dades de les actuacions públiques del T. V.

- 1956: I i II, en el domicili de Josep Porter. - 1957: III i IV, en el local social de l'ABD. - 1958: V i VI a Joventuts Musicals, VII al Casino de La Garriga, VIII a la Biblioteca Alemanya, IX Joventuts Musicals, X al CICF, XI al Club de Teatre Riutort de Sabadell, XII de nou a les Joventuts Musicals, XIII ABD, XIV Dr. Joan Obiols, XV Cercle S. Lluc, XVI Palestra de Sabadell, XVII Club 49, XVIII Badalona, XIX Capella Francesa, XX Igoda i XXI Club Tennis La Salut.

REUNIONES PARAMÉDICAS

*Invitación***TEATRE VIU**

a cargo de la Sección de Teatro Experimental
de la «AGrupació DRAMÁTICA DE BARCELONA»
del Círculo Artístico de San Lluch.

DIRECTORES: Ricardo Salvat y Miguel Porter

PRIMERA PARTE:

Temas a «soggetto»

SEGUNDA PARTE:

Improvisaciones sobre temas dados por el público

TERCERA PARTE:

Pantomimas y mimodramas

Sesión que tendrá efecto el próximo miércoles,
día 11 del corriente, en la Sala de Actos de
Igoda, S. A. (Avenida Generalísimo, 416, pral.),
a las diez y media de la noche.

Dr.

(Invitación personal e intransferible)

Dia 19 d'abril

A les 11 del matí:

Matinal sobre rodes**Dia 25 d'abril**

A les 4'30 de la tarda:

Partit de FUTBOL. Al camp de Piscines i Esports, es disputarà la copa VIRTELIA, entre els equips de casats i solters.**Dia 26 d'abril**

MATÍ:

A les 9. **Santa Missa de comunió**, cantada per la Coral T. L. Victòria.A les 11. **Esmorzar de germanor.**A les 12. **Audició de sardanes.**

Inauguració de l'Exposició de Dibuix i Pintura.

TARDA:

A les 6. Sessió de **"Teatre Viu"** a càrrec de l'Agrupació Dramàtica de Barcelona, del C. A. de Sant Lluç.

A les 8'30. Repartiment dels premis de la Matinal sobre rodes i partit de futbol.

Actuació del conjunt "Los cinco bajo cero"

A les 9'30. **Sopar fred.****Dia 3 de maig**

A les 9'30. Missa de comunió, en sufragi de tots els confreres difunts: Mtre. Joan Llongueres, Salvador Galí, Jordi Argimon, Montserrat Ferrer, Jordi Serra, Xavier Pallàs, M. Rosa Colom, Josep Canals, Josep Casanovas.

Dia 7 de maigA les 10. **Gymkhama.****CONFRARIA DE NTRA. SRA. DE MONTSERRAT DE VIRTELIA**

NOTES: Indulgència plenària visitant la capella de Virtèlia el dia 27. Recollir el tiquet del sopar, abans del dia 23, Via Augusta, 197. Telèfon 37 21 19. Preu: 75 ptes

L'AGRUPACIO DRAMATICA DE BARCELONA
(C. A. ST. LLUC)

presenta

TEATRE VIU

(Quadre Experimental de l'ADB)

DIRECCIO

Miquel Porter

Ricard Salvat

TEATRE CANDILEJAS

Dilluns, 4 de maig de 1959

Tarda a les 6,30

Nit a les 10,30

PRESENTACIO

Una manifestació artística i social com el Teatre, fonamentalment fluida, crítica, contingent, ha de mantenir una constant tensió — dramàtica, diríem, si no semblés redundància — entre tradició i novetat. Però, quines sorpreses no comporta l'aventura experimental! Potser a mig camí, com aquí i avui, no haurem trobat res de rar sinó tan sols coses antigues, meravellosament intactes, plenes del prestigi de l'oblit, flors d'innombrables primaveres.

El teatre "a soggetto", resum de la gran tradició llatina de la Commedia dell'Arte. El joc de la improvisació, intent de donar més a l'home que a l'actor. La pantomima, recerca d'una expressió artística superior en el món del silenci.

L'ADB, que ha demostrat el que es podia fer en un teatre normal, presenta avui el seu Quadre Experimental, contrapunt harmònic i alhora risc i goig d'autèntica provatura. Teatre en el qual l'exigència social i el clima ètic tenen un valor cabdal i insubstituïble.

FREDERIC RODA
Director de l'ADB

P R O G R A M A

I

TEMES "A SOGGETTO"

Direcció: *Ricard Salvat*

Els espies

El burócrata

Tres pessetes de loteria

II

IMPROVISACIONS DIRECTES
SOBRE TEMES DRAMÀTICS QUE EL PÚBLIC
PODRA SUGGERIRDirecció: *Miquel Porter*

(Es prega als espectadors interessats en aquesta experiència teatral i lúdica que tinguin temes preparats per a proposar als actors).

III

PANTOMIMES

a la manera de Ricard Salvat

(Presentades per Maria-Aurèlia Capmany)

Allí on creix la flor Alba Roja

Núvols espessos damunt la frontera

L'aire daurat

EL MAL

Venedora de globus *Naiàlia Solernou* Castanyera *Montserrat Martí*Nen *Miquel Porter* Nena 1.ª *Carme Perelló*Nen tímid *Antoni Millà* Nena 2.ª *Griselda Barceló*Nen ric *Antoni Bachs* El mal *J. A. Escribano*

L'IL·LUSIONISTA

Rosa M. Carrasco *Àngel Gràcia*

Muntatge i escenografia *Antoni Bachs Torné*
 Màscares *Maria Ardanuy*
 Regidor d'escena *Angel Gràcia*
 Cançó *Rosa M. Carrasco*

SESSIONS ANTERIORS

- 1956 - I i II *Domicili Josep Porter*
 1957 - III i IV *Local social ADB*
 1958 - V i VI *Juventuts Musicals*
 VII *Casino de La Garriga*
 VIII *Biblioteca Alemanya*
 IX *Juventuts Musicals*
 X *C. I. C. F.*
 XI *Club Teatre Riutort de Sabadell*
 XII *Juventuts Musicals*
 1959 - XIII *Local social ADB*
 XIV *Domicili Dr. Joan Obiols*
 XV *Cercle A. St. Lluc*
 XVI *"Palestra" de Sabadell*
 XVII *Club 49*
 XVIII *Centre St. Josep de Badalona*
 XIX *Capella Francesa*
 XX *Laboratoris Igoda*
 XXI *Club Tennis La Salut*
 XXII *C. Ntra. Sra. Montserrat Virtèlia*
-

Tarda: Socis 30'— No socis 40'—
 Nit: » 50'— » » 60'—
 Circulars 25'— (tarda i nit)

LOCALITATS

Fins el dia 2: C. A. St. Lluc, Pi, 16 - Tel. 31 85 37
 (De 7 a 9 de la tarda)

Dies 3 i 4: A la taquilla del Teatre.

EL VELL, LA NENA I LA FONT.

Nena Griselda Barceló Noi-arlequí Lluís Bosch

Vell Miquel Porter Celestina Natàlia Solernou

Veïna Maria-Josep Corbella

Còmics Francesc Pacreu Antoni Millà Angel Gràcia

Colombines Rosa M. Mateu Esperança Valera M. Dolors Fossas

Font Maria Ardanuy

Marit J. A. Escribano Muller M. Antònia Terrades

Estàtua 1.ª Montserrat Martí Estàtua 2.ª Núria Casulleras

Estàtua 3.ª M. Dolors Alterachs Noia dels rètols M. Rosa Balart

Antoni i Bachs Rosa M. Carrasco

PROXIMA SESSIO

Dimecres dia 27 de maig a les 10,30 nit

Palau de la Música Catalana

NERTO

de *FREDERIC MISTRAL*

versió dramàtica de *JOSEP VALLVERDU*

Representació extraordinària presentada en col·laboració amb el Centre
Excursionista de Catalunya en commemoració del 1er aniversari de les
seves Seccions de Muntanya.

Recoge esta flor, aprisa! Tóme que se muere y caiga sobre el polvo.

Ilustración

COLEGIO STEL-LA**PROGRAMA**

La primavera cantos populares
Podro y el Lobo de Serge Prokofiev
Juegos de Ferrás
Valsos de Schubert
Espesas nubes sobre la frontera Pantomima de Ricardo Selval
Jardin de Tàvan
La última flor Pantomima sobre una idea de James Thurber

Reparto de premios

TEATRO C.A.P.S.A., Barcelona 10 Junio 1959, a las 17,30 h.

BARCELONA

EIXIMENIS

Le invitam a assistir

el domingo día 21 de junio de 1959, a las seis de la tarde, a una sesión privada del

"TEATRE VIU"

de la A. D. B. del Círculo Artístico de Sant Lluç, dirección Ricard Solvat y Miguel Porter,

con el siguiente PROGRAMA

- I. Temas "a soggetto":
 - La somnia truites Aurora Díaz-Plaça
- II. "Teatre viu"
 - Improvisaciones sobre temas dados por el público.
- III. Pantomima a la manera de Ricard Solvat:
 - "Tres cèntims d'òpera"
 - "L'aire d'ourof"
 - "L'il·lusionista"
 - "Sentiment"
 - "Núvols espessos sobre la frontera"
 - "El mal"

VERBENA del REAL CLUB de TENIS BARCELONA

23 Junio .

COLABORACION
de

aAa

COMO BAILABAMOS AYER...

Vuelve nuestra verbena. Distinta, con brío optimista, con las puertas de la masía abiertas de par en par. Se encenderá sobre todos nosotros un cielo abigarrado, abstracto, de luces multicolores. Y bajo ese techo — dosel artístico del acontecimiento social —, lo mismo el jazz que el tango, el susurro feliz y romántico que el encanto primitivo de lo «rockanrollesco», jugarán su papel, su ficha, en esta ruleta verbenera. Ruleta, como todas, variada, en la que el arte, el espectáculo, la fiesta, el «bouquet» y el paladar son números a los que cada uno apostará con afán de suerte. Pero el primer foco se ha encendido. Y se escuchan los chillidos del cristal. El músico acaba sus arpeggios de ensayo. Y el fotógrafo prepara su «flash». Hay un breve silencio. Muy breve. Todo empieza. La verbena. Aquí.

ORQUESTAS

José Guardiola
Latin Combo
Irusta, Fugasol y Roquetas

CENA

Hotel Colón
(Chef: Cabané)

ESPECTACULO

Teatro Mímico
(Teatre Viu, de la Agrupació
Dramàtica de Barcelona; C. A. de S. LL.)

«*Pintura contra reloj*»

Humorismo

.....

El Minutero Burlón
(Catalá Roca)

Subasta de objetos artísticos

Castillo de fuegos

Tómbola de pantallas decoradas
por artistas de la A. A. A.

COOPERATIVA "LA NUEVA OBRERA"

El Gadiana, 22 - Teléfono 23 71 03 - BARCELONA

Domingo, día 31 de enero 1960
Tarde, a las cinco

Actuación
de los magníficos artistas

MENLAY

Con su muñeco parlante César

BEA

Ilusionista

y los geniales payasos musicales

KIKE Y CARAVELO

Concursos de dibujos - Juegos infantiles
Sorteo de obsequios - Reparto de cuentos infantiles

Colaborará en este festival la acreditada firma:

INDUSTRIAS RIERA-MARSÀ, S. A.

Sábado, día 6 de febrero 1960
Noche, a las diez y media

El "Teatre Viu"

de la

Agrupación Dramática de Barcelona
del

C. A. de St. Lluc

presenta una sesión de improvisaciones cara
al público y con la colaboración de éste.

Dirección: Miguel Porter Moix

**IMPROVISACIONES DIRECTAS
SOBRE CONFLICTOS DRAMATICOS
QUE EL PUBLICO PODRA SUGERIR**

Durante la velada tendrá lugar la primera
audición pública de algunas canciones popu-
lares escritas para la actualidad.

AMICS DEL TEATRE

de l'ORFEÓ DE SANS
i del CLUB DE B. I. M.

presenten el dissabte, dia
7 de maig del 1960
a dos quarts d'onze de la
vetlla a la Sala Pérez Mo-
ya, de l'Orfeó de Sans

TEATRE VIU

de la
Agrupació Dramàtica de Barcelona
del
Círcol Artístic de Sant Lluç

I

Exercicis i suggerències

II

Improvisacions directes sobre temes
que el públic podrà suggerir

Durant l'intermedi, presentació
de cançons catalanes modernes

Direcció: **Miquel Porter**

FACULTAD DE
CIENCIAS ECONOMICAS

14 maig del 1960

dos quarts de vuit

aula núm. 1, pati d'Economies

¿Que és el «Teatre Viu»?

«Se trata simplemente en convertir al actor en autor. En crear un conflicto y dejar que de forma espontánea, quienes los representan lo resuelvan. Es un teatro de desentences inesperadas».

PUEBLO, de Madrid.

«He visto un teatro totalmente distinto del habitual, que, además de espectáculo, es escuela sutil y profunda de la palabra, del ingenio y del gesto».

SOLIDARIDAD NACIONAL.

«El «Teatre Viu», representa la incorporación a la escena de una técnica encontrada y probada en el campo de la plástica. Al campo abierto por el «Dada» o por el Surrealismo con el dibujo o la escritura automáticos, se unió muy pronto la técnica del «Objet trouvé».

JUVENTUDES MUSICALES, de Barcelona.

«Yo diría que la tarea de «Teatre Viu» es algo muy meritorio, precisamente en estos momentos críticos en que habría que reeducar a gran parte de nuestro posible público espectador de teatro. Esta agrupación demuestra que, en efecto, el teatro sigue vivo, incluso en los espectadores poco atentos a él».

C. I. C. F.

«El «Teatre Viu», de la Agrupación Dramática Barcelonesa, intenta, en sus verdaderos experimentos, volver a encontrar la antigua magia de la pura imaginación».

DIARIO DE BARCELONA.

«La Agrupación Dramática de Barcelona, ha efectuado ya veintitrés sesiones, superando en cada una de ellas la anterior a través de un afán tan progresivo como pujante».

NOTICIERO UNIVERSAL.

TEATRE DIU

(Sessió XXXII)

de la

Agrupació Dramàtica de Barcelona

del

C. A. de Sant Lluc

I

Exercicis i suggerències

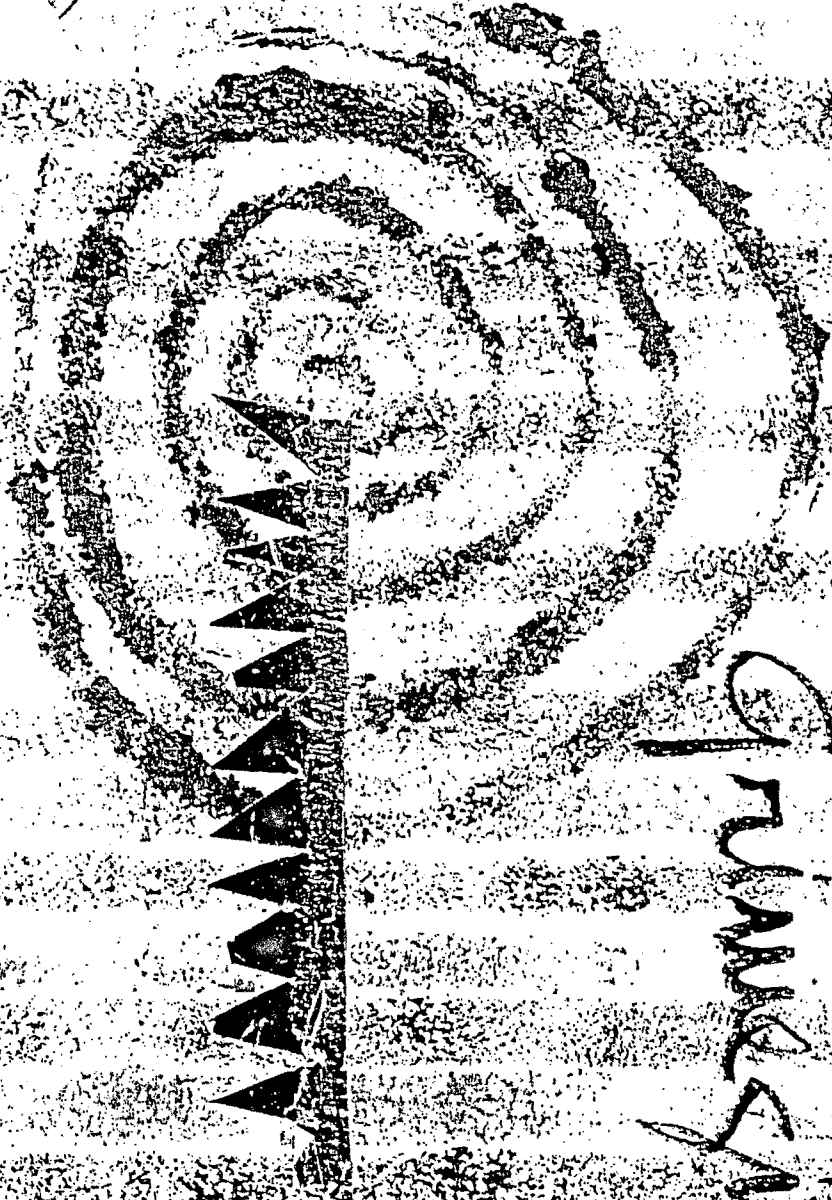
II

Improvitzacions directes
de cara al públic

Director: MIQUEL PORTER

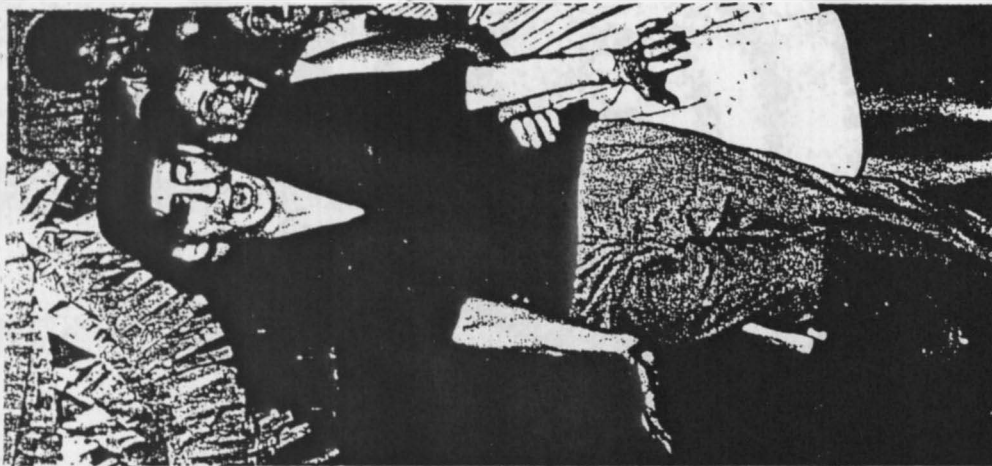
ACTIVITATS CULTURALS

BACH

of MAMMALS T.V.

1960

Exit 1919

CASA "PORTER"

LA GARRIGA

10.11

IX

1960

CCXX ACTO SOCIAL

TEATRO

VIERNES, 17 DE FEBRERO DE 1961 - NOCHE, A LAS 10'15

BIBLIOTECA POPULAR F.^{CO} TARIFA
DE LA DIPUTACION PROVINCIAL

El «TEATRE VIU» considerado anti-teatro por algunos, no persigue otro objetivo que volver a los orígenes, a la pureza del teatro primitivo.

Busca con afán el clima que hicieron posible los cómicos ambulantes de todas las épocas, al no quedar nunca interrumpido el diálogo entre público y «escena».

Si tiene justificación la historia del Teatro—Espectáculo, se hallaría en su aspecto ético, en la interferencia, rica en frutos, de autor—intérprete—público.

Se trata por lo tanto de un juego escénico —el «ludus scenae» de los romanos—que consiste en improvisaciones directas que representan temas realmente interesantes para el público, pero nutriéndolos al mismo tiempo con el ideario y la presencia física de los intérpretes.

Participando en la responsabilidad y el riesgo, se hace más posible la comunión en el goce estético.

M. F.

ASOCIACION CULTURAL

PRESENTA

«TEATRE VIU»

DE LA

AGRUPACIO DRAMATICA DE BARCELONA,
CIRCOL ARTISTIC DE SANT LLUCH.

en un programa de improvisaciones directas sobre
temas sugeridos por el público, bajo la dirección de

MIGUEL PORTER MOIX

INTERPRETES:

GRISELDA BARCELO

JUAN AYMANI

NURIA CASULLERES

ANTONIO BACIS

MONTSERRAT ESPAÑOL

ANGEL GRACIA

M.ª DOLORES FOSSAS

VICENTE OLIVARES

MARINA SUBIRATS

ESPERANZA VALFRA

MIGUEL PORTER

**2. ACTES DELS ASSAIGS I REPRESENTACIONS
DEL TEATRE VIU**

Adjuntem una documentació imprescindible per l'estudi i coneixement del Teatre Viu. Ens referim a les actes que es redactaren de les diferents sessions d'assaig i de les actuacions públiques entre els anys 1958 i 1959.

La nostra recerca ens ha permès aconseguir una quantitat molt important de les actes redactades. Creiem que aquests documents són fonamentals per entendre el procés de treball dels components del Teatre Viu per elaborar un repertori de temes "a soggetto" i pantomimes. Les actes que adjuntem van de l'assaig celebrat el dia 4 d'agost de 1958 a les golfes del Cercle Artístic de Sant Lluç fins la doble sessió pública celebrada el dia 4 de maig al Teatro Candilejas, és a dir, el període de major activitat pública del grup.

Hem transcrit la totalitat de les actes donat que, en molts casos, la seva reproducció seria força problemàtica donat que no es pràcticament il·legible i, en alguns casos són manuscrits. Hem respectat escrupolosament el contingut de tots i cadascun dels documents. Cal dir que totes les actes que hem transcrit provenen de l'arxiu personal de Ricard Salvat.

TEATRE VIU

4 d'agost de 1958

Ricard Salvat (manuscrit)

Antoni Bachs

Nos presenta un tipo de clase media. Bonito enfoque aunque quizá se le note una tendencia excesiva a referirse a lo personal. Presenta el tema pero no lo acaba, no lo desarrolla de forma circular sino longitudinalmente. Bonito el tema menor de los ojos, a través de los cuales rehace sus experiencias, guerra, amor,...

Usa buen lenguaje, en este aspecto es el más preparado. Mal de voz, con excesivos tonos graves. Monótono de gesto, pero sobrio. Igual en lo que a movimiento respecta. Total:

Buen tema, gran autenticidad, entrega total. Muy estudioso.

Mímica: Un hombre con un ramo de flores sube a un tranvía lleno hasta los topes.

Resulta ser un buen mimo, con mucha más seguridad que en su monólogo.

Rosa Muniesa

Una ciega de enfermedad va a la plaza de Cataluña a pasar su tiempo libre. Habla con la señora sentada a su lado. Hay una vaga desesperanza contra la que reacciona, diciéndose que posee en su actual estado las ventajas de los dos mundos: las de los videntes y las de los invidentes. Aunque el tema me pareció vulgar, en principio, lo desarrolló con una sencillez y autenticidad que lo sublimaron. Fue para mi y, para todos, una gran revelación.

Hubo por parte de Rosa una entrega total y una vibración última que nos conmovieron.

Muy bien de voz, de gesto..., de presencia escénica.

Mímica: Mimó el mismo personaje. Lo trabajó mucho, como el anterior, pero estuvo demasiado rígida. Regular.

Pepa Palau

Si bien los dos anteriores se basaron un poco en la técnica del Teatro Épico de que les hablé el día anterior (24 de julio), Pepa ha dicho e interpretado el papel según lo tradicional. Se ha exigido mucho. El tema es un verdadero "tour de force", repleto de contrastes. Gran sensibilidad y temperamento pero como siempre excesiva. Posee fuerza y la sabe aprovechar para hacer entrar al público en su caso.

Mímica: Por diversas causas aplazado ayer. Mujer que ha perdido sus medias, las busca por todas partes y rincones de su desordenada habitación. Por fin las encuentra, se le estropean al ir a ponérselas y se va con las piernas desnudas.

Lo desarrolló de manera eficaz pero precipitada, con disuniformidad de tonos.

Carmen Nualart

Quiere recrear el tema personaje de Cabiria, pero acaba contando con minuciosidad excesiva la película. Tendencia a lo guiñolesco. Se le nota que no ha trabajado y se arma un lío. No logró, creo que ni lo pretendió, alcanzar una unidad de tema y tono. Total: un caos de la que son aprovechables una tendencia a lo sainetero.

Queda emplazada para el día siguiente pero se le exige que cambie de tema o, en caso de reincidir, que escoja una única escena mímica del film.

Carmen Perelló

Empieza discretamente, pero pronto se asusta y para. Inexplicable en ella.

TEATRE VIU

Dia 4 d'agost de 1958, a les 8 hores.

Actuen:

Rosa Muniesa - Carme Nualart - Pepa Palau - Antoni Bachs - Lluís Bosch.

Directors:

Ricard Salvat.

Assisteixen: Concepció de las Heras - Paquita Martínez - Mª Rosa Balart - Montserrat

Martí - Carme Perelló - Josep Cuscó - Josep Navarra - Angel Gracia - Joan Aymamí - J.A.

Escribano.

Després d'uns dies de vacances continuem les activitats de T. V.

Avui comencem una cosa nova: hem de representar personatges creats per nosaltres que ens contin la seva vida. De seguida el mateix expressat amb pantomima i, en cas de no ser possible, mimar alguna cosa nova.

Comença Antoni Bachs:

Ens conta la vida d'algú que pensa, sent, estima, en soledat, des de l'infantesa fins la joventut. Necessita estimar, però no posseir l'objecte estimat. Creu que ningú el comprèn. És un artista. I pateix i, al mateix temps, no vol canviar. Ell no és com els altres; no va al ball perquè, ja de nin, no anava al pati a jugar, i ho feia amb els seus pensaments.

En Bachs parlà sincerament, amb la veritat als llavis, en la mirada i en el cor.

(- Tenim la sensació de que coneixem a aquest home, i l'admirem)

Continua fent la pantomima de les incidències d'un home que porta un ram de flors i puja al tramvia completament ple.

El nostre estimat Director, Ricard Salvat, comenta l'actuació assenyalant qualitats i defectes, entre els quals va ressaltar la monotonia de la veu.

Seguí Rosa Muniesa:

Era una dona recentment cega. El llenguatge, el gest i la història, ens varen captivar per la seva noblesa. Els seus temors, sensacions, eren tan reals que tots quedàrem commoguts.

Representà mímicament el mateix paper.

Ricard Salvat també jutjà l'actuació.

Després Pepa Palau:

Feia el paper d'una dona actriu que s'ha tomat folla a causa del dolor per la mort de la seva filleta. La situació passava al mateix sanatori i en un moment de migdiada.

R.S. - Critica el treball dient que el tó era exagerat en alguns moments.

Seguí Carme Nualart:

Va fer una versió de *Les nits de Cabiria*.

R.S. - No en va estar content. I ens parlà sobre les imitacions i la creació del personatge.

Carme Perelló va començar però no va acabar.

R.S. - No va dir res.

Lluís Bosch va fer el paper d'un home que havia mort, que havia fet justícia. La seva ànima estava tranquil·la perquè encara que els homes el jutgessin, ell sentia que havia fet un bé.

Un tema fort. Va parlar de l'amor a la pàtria, la mentida i la traició.

R.S. - Quedà bastant convençut.

S'acabà el temps. Fins dijous amics.

Són les 10 hores.

Anotació manuscrita de Ricard Salvat sobre aquesta sessió:

Lluís Bosch –ha actuado 6 veces-: “Començaré per dir-vos que no tinc res per dir”. Expone un caso personal con resonancias éticas. Aunque bueno de arranque y con la pretensión de tener altura literaria, no consiguió la calidad que necesitaba el tema. Muy bien de gesto y aún mejor de voz. Una tendencia a lo morboso que hay que eliminar.

TEATRE VIU

Dia 7 d'agost de 1958, a les 20.00 hores.

Actuen:

Carme Perelló - Carme Nualart - Rosa Muniesa - Mª Rosa Balart - Concepció de Las Heras
- Pepa Palau - Angel Gracia - Antoni Bachs - Lluís Bosch - Joan Aymamí.

Director:

Ricard Salvat.

Assistents:

Paquita Martínez - Montserrat Terrades.

Comença Carme Perelló:

Representa la història d'una nena que torna del pensionat on va passar vuit anys. Ella creu que el món és una altra cosa. Té una gran desil·lusió. I si sempre ha de ser així, vol tornar al pensionat on ella era algú.

No fa mímica.

R.S. - S'enfada.

Ara ve la primera actuació de C. de Las Heras:

Ens explica que ella, és una estudiant. Ha fet l'examen d'estat i creu que l'han suspès. Però no ho sap encara. Però li és igual. No té ja ganes d'estudiar.

Ha d'acabar-ho dilluns que ve, o sigui, el dia 11.

R.S. - Quedà agradablement impressionat.

Actuació de prova de Joan Aymami:

És un xicot que al tornar troba les coses que havia deixat. Però mai el que nosaltres deixem un dia amb alegria és alegre quan ho tornem a veure. Tot canvia menys els records. I aquests ens enganyen.

R.S. - Fa constar que era un tema sense preparar i la representació era d'estudi. Ho va trobar molt bé.

Carme Nualart:

Repeteix les seves *Nits de Cabiria*. No varen valer.

Ara és una noia que retorna a casa. A la casa de la muntanya, al poble on s'ha criat. Hi va perquè ha perdut la salut, però gràcies a això troba la família. El calor de les carícies d'una mare i la comprensió d'un pare. I ella sap que aviat ha de marxar per sempre, però li és igual perquè ha trobat una cosa que per ella val molt més.

R.S. - queda content.

Després de repetir varies vegades el ballet que ara anomenarem *La flor*, el fem tot d'una seguida i dura aproximadament 3 m. 30 s.

Hi han treballat:

Carme Nualart 1'

Mª Rosa Balart i A. Bachs 30''

Pepa Palau i Lluís Bosch 2'

Mª Rosa Balart fa el seu personatge:

És una noia que llegeix les actuacions de cèlebres ballarines i es queda adormida.

Aleshores, misteriosament, es posa a ballar. Balla una estona i torna a quedar dormint. Es desperta, s'aixeca i se'n va.

R.S. - La va fer repetir. Ho va trobar original.

Seguí Angel Gracia:

Explicà què és el circ per fora i per dins.

R.S. - Va comentar l'actuació dient que era vulgar, amb llocs comuns i reiterats. Després el mateix Gracia va fer la mímica. Era l'il·lusionista d'un circ.

R.S. - Digué que estava molt bé.

Mª Rosa Balart, Rosa Muniesa, Carme Perelló, Pepa Palau repeteixen escenes de Bertolt Brecht: Les quatre dones que tornen d'un casament al qual no les han deixades entrar.

Acabat això R.S. ens explica la feina pel pròxim dilluns. Triarem un carrer de Barcelona, l'estudiarem, mirarem els seus personatges típics, els seus colors, sorolls,... I després ho representarem. Això té una base que és *La calle* d'Elmer Rice.

Comentari manuscrit de Ricard Salvat a la sessió:

Carmen Perello – Habla de una salida del pensionado, en el que su personaje pasó 10 años.

Actúa con desgana, no logra imponerse, con una monotonía de brazos cruzados. Buena fonía. Lo deja inacabado hasta el lunes...

Me interesa señalar que en su tema hay resonancias de la más genuina burguesía, que podemos aprovechar.

TEATRE VIU

Dia 11 d'agost de 1958

Comentari manuscrit de Ricard Salvat:

Montserrat Martí

Ha actuado en Centros Parroquiales –Verge de Montserrat-, etc. Después de medio año de asistir con cierta regularidad me decido a probarla.

Lee la carta de una amiga suya enfermera que lleva un año en París. Va leyendo párrafos y ella los va comentando. Ha pedido a su amiga que le busque una plaza para ella y la otra le escribe después de algún tiempo diciéndole que ya ha encontrado algo que pueda convenirle, pero... ya es demasiado tarde, entretanto la madre de M. M. ha muerto y le resulta imposible dejar sólo a su padre, a su familia... Tal vez dentro de unos años, podrá ir, pero ¿Quién sabe si la amiga seguirá en París y podrá buscarle de nuevo el empleo?

Interesante por la verdad humana del tema. Nulo de todo lo que sea aportación y preparación teatral.

En la sesión, algo deslucida –faltan entre otros la Secretaria-, hemos repetido el ballet pantomima. Mª Rosa en el papel de Pepa Palau. Queda bastante deslabazado. Falta la música. Carmen P. [Perelló] prueba el papel que hace Carmen N. [Nualart]. Bien.

Lluís Bosch repite dos veces la pantomima de *Les enfants du paradis*. Está alcanzando una cierta madurez. Repite, asimismo, el ejercicio del hombre de ... (Kazan – Brando)

Interesante la aportación de Carmen Perelló. Nos ha contado los tipos más importantes de su calle. Promete traer un rapport.

Montserrat Martí, asimismo, lee unas cuartillas en la que nos cuenta una experiencia suya.

Promete pasarlo a máquina y dármelo.

Día 17 d'agost de 1958

Manuscrit de Ricard Salvat

Concepció de las Heras

Primera prueba. Típica niña, da su personaje. Aprovechable. Vuelve a quedar emplazada.

Joan Aymami

Actuó en diciembre com el Teatro Vivo.

No lo conocía. Inquieto y con ganas de trabajar. Nos habla de un hecho muy concreto. Está preparado y posee soltura y sabe expresarse e imponerse.

Carmen Nualart

Repite. Mejora el tema cambiándolo. Algo sentimentaloides pero humano. Carmen sabe imponerse. Hay una vaga tristeza en toda ella que hemos de burcar la manera de aprovechar.

Mecanoscrit sense signatura:

Intentaré fer un resum dels personatges que al meu criteri poden tenir més interès pel que pensem portar a terme.

En primer lloc em ve a la memòria el noi –no tant noi doncs té 36 o 37 anys-, que es dedica a escriure novel·les rosa. Físicament més aviat baix, bastant ple, amb un fastigós bigoti que quasi li tapa per complet el llavi de dalt, i que escriu sobradament com aquell que res, les tres o quatre “novel·letes” per setmana. Aquest xicot es considerat en aquest carrer com un dels personatges que faran època, doncs aquesta mena de lectures són molt ben acollides per aquesta barriada.

Després és també molt patent la figura arrodonida de la senyora de 50 anys mare d’una colla de fills que contínuament s’estan atropellant i que donen uns esvalots de pronòstic reservat. Quant els més grans arriben a les mans, la bona dona comença a encongir-se fins que queda estirada a terra i aparentment sense coneixement. Aleshores és quan els nois es donen compte i deixen els cops de puny i corren a esbrinar al que la pobreta de la seva mare té dels resultats dels aldarulls promoguts.

Hi ha també el cas de la senyoreta que ha estudiat una carrera i dos o tres idiomes sabuts, que vesteix amb pèssim mal gust i que té per costum negar la salutació al 90% del veïnat, que s’avergonyeix fins de la seva humil procedència i que si arriba el cas es permet el luxe de corregir a les persones més grans amb teories que ella considera absurdes i ridícules, amb una superioritat fora de lloc.

No es poden descuidar tampoc els populars personatges que concurreixen a la majoria de carrers i que són: El noi groller i maleducat que no hi ha noia o noieta que, en passar a prop seu, no hagi de sentir-se les paraules més rebuscades que la facin enrogir sentint una repugnància per aquesta mena d'atrebits. La senyora espiritista que creu que li roben el marit, la clàssica xafardera que es passa la vida al balcó, a darrera la persiana i que s'assabenta de detalls i detallets de la vida privada de tothom. El matrimoni que cada dia demanen socors, la dona que crida al seu fill des d'el balcó. La que crítica sempre al darrer que ha deixat i així us podria seguir parlant fins demà d'aquesta mena de gent que pels barris vells de la ciutat, abunda amb una abundància admirable.

Si us he de descriure els comerciants que més freqüentment travessen els carrers us parlaré del drapaire que amb una veu argallada i afònica, crida pells, draps i altres coses. Del gitano que arregla paraigües, l'esmolet que fa xisclar la pedra afiladora, l'home del gel i un altre gitano que porta un furgó i posa pegats a les olles i pots. Aquests tipus solen passar pel matí.

A la tarda són rituals els escombriaires, els homes dels diaris i quan ve el bon temps es passeja carrer amunt i carrer avall, un home vestit de típic andalús i que amb un burret carregat de cantis canta i crida com un desesperat el seu gènere. I quan la tarda cau i la gent ha tirat pel mig del carrer tot el que li ha donat la gana passa una pobra dona que recull els papers i algun altra cosa que jutja aprofitable.

Montserrat Martí

Lliurat el dia 18 d'agost de 1958

Manuscrit

DE LA VIDA REAL

Carrer Nou, cantonada Sant Ramon. És la nit. Un tercer pis. En un llit, un home d'uns trenta cinc o quaranta anys, però n'aparenta seixanta.

És un malalt tuberculós, proper a la mort. Al capçal del llit una infermera de la Creu Roja.

L'habitació, encara que humil, endreçada i neta. No cal dir que són persones d'escassos recursos econòmics. Les amistats, doncs família tampoc n'hi ha, estan esgotats de tants dies de vetlla. Entre tots ajuden moral i materialment al malalt.

La vida a fora segueix el seu ritme. Durant la nit hi ha molt de moviment, cants i gatzara i alguna que altra baralla que a voltes arriba a les armes.

Malgrat el fred, el balcó resta obert, ja que el malalt té molt d'ofec i així li sembla respirar millor.

És l'època de l'estraperlo i sota el mateix balcó, interrompent el respirar fatigat del malalt se sent la cantarella monòtona d'una dona cridant la seva mercaderia: "Tengo pan, tengo tabaco rubio,..."

Això dura fins a les dues de la matinada. Aleshores, retornant del, diguem-ne, treball, comença la desfilada de visites al malalt. Ell ignora la seva gravetat. El tocat i l'uniforme blanc no impedeixen que els amics i les amigues converteixin l'habitació en una taverna. Allí es fuma i es beu, prescindint del malalt i del contagi, perquè, això sí, no temen res.

Quan es vetllen altres malalts, les hores més difícils de passar són de les dues a les cinc, o sigui, les de més silenci. Aquí no, aquí són les de més moviment.

Prop de les sis del matí tornem a quedar sols. Només s'escolta una respiració difícil, que amb la quietud es fa més penosa i més greu.

A les vuit del matí, quan la vida comença arreu de la ciutat, aquest carrer resta en silenci absolut.

Les portes són closes.

Els establiments, la major part són tavernes, reposen del bullici de tota la nit.

En un tercer pis del carrer Nou, una vida jove encara està finint.

TEATRE VIU

28 d'agost de 1958

ACTUEN

Rosa Muniesa, Montserrat Martí, Mª Antonia Terrades, Mª Carme Perelló, Antoni Bachs, Lluís Bosch, Angel Gracia, Josep Cuscó i col·labora Rafael Vidal.

DIRECTOR: Ricard Salvat.

Comencem avui tornant a representar un tema que ja feia temps que no havíem fet. Es basa en el contrapunt que fan dues parelles situades en un parc qualsevol. Mentre una, la més jove, s'entrega de ple al seu amor desinteressat i noble que acaba de néixer, l'altra, posa un preu monetari al seu acabament. Mentre una parla de somnis, il·lusions i promeses, l'altra, parla de desil·lusions, desenganys i acaben posant preu al fruit del seu fals amor: un nen que aconsegueix endur-se ell a canvi d'una quantitat considerable de diners. La representen Antoni Bachs i Mª Antonia Terrades, la parella jove, i Lluís Bosch i Mª Carme Perelló, els pares de la criatura.

Angel Gracia ens mima de nou al Sr. Il·lusionista que per guanyar-se la vida justament segueix a un circ de mala mort que va corrent d'un poble a l'altre. El bon home repeteix un dia darrera l'altre allò tan sabut del joc de cartes, del vasos de vi que es converteixen en ocellets i el lligar-se les mans que mentre baixa entre el públic perquè comprovi que no hi ha falsedat, amb molta picardia els hi fa desaparèixer la cartera, el rellotge o qualsevol altre

cosa. Quan acaba els aplaudiments són calorosos. Segons opinió del director, està prou bé, però ha de curar més el gest.

Per primera vegada posem en escena una de les històries del carrer. És la d'un malalt bastant greu que degut al seu estat, rep les visites de bastants amics i, aquests per motius que s'ignoren, hi van després de les dotze de la nit i hi resten fins a les tantes del matí fent la gran xerinola. Entre ells, trobem el noi ridícul empleat de Banc que es creu més intel·ligent que ningú, i que visita el malalt amb l'ànim de donar una conferència sobre la malaltia del pobre infeliç i que potser a descobert en el Reader-Digest, una lectura favorita d'aquest individu. Hi ha també el presumit xicot que fa d'"último mono" en alguna pel·lícula i es creu té a totes les noies "mortetes" per ell, i vol jugar també amb la ex-nòvia del malalt que ha tornat per compassió a assistir a les seves darreres hores. Es troba també la cegueta que intenta animar al malalt i l'infermera que el vetlla i intenta amb la seva presència frenar una mica els esvalots d'aquella colla de desaprensius. El descarregador del moll ordinari i groller, el marxant de qualsevol producte americà, que va sempre al darrer crit de la moda i que també està enamorat -i aquest vol fer creure que de veritat- de la ex-nòvia, que vana i coqueta ella, juga amb tots sense tenir ni una mica de mirament per no ferir els sentiments de ningú. Després de crits i avalots, inclús baralles, s'acomiaden un a un, interessant-se vivament i a darrera hora per la salut del malalt.

Això es interpretat per Antoni Bachs, com empleat de Banc, Lluís Bosch, actor de cinema, Angel Gracia, marxant, Josep Cuscó, treballador del moll, Rosa Muniesa, la cegueta, Montserrat Martí, infermera, i Mª Carme Perelló, la ex-nòvia.

Rafael Vidal que ha vingut com a espectador ens ha donat una explicació sobre la influència que en certa manera produeix el Teatre Viu, amb un determinat grup de persones que pateixen malalties mentals, com la Esquizofrènia, la Mania Persecutòria, etc. Ens ha explicat en que consisteix un Psicodrama. Reuneixen a uns quants malalts, i els hi fan representar algunes escenes de la seva vida, a fi de que quan arriba el moment en que apareix el subconscient d'aquestes persones, sense adonar-se donen llum als metges sobre l'origen de les seves dolences. Aquest comentari ha estat molt agraït per tots.

Lluís Bosch repeteix la seva pantomima que cada dia, segons el director, supera i millora.

Ja ha aconseguit definir concretament els tres personatges.

Mª A. Terrades i Antoni Bachs fan la parella jove del parc, que tot i quedar poc romàntica, no ha sortit tan deslluïda com d'altres vegades.

Rosa Muniesa repeteix el monòleg de la cegueta, que allarga massa, i l'han de tallar.

Fins dilluns que ve si Déu vol.

ASSISTENTS AL PROGRAMA D'AVUI

Concepció de las Heras, Griselda Barceló, Geraldina, Mª Rosa Ballart, Sra. Terrades, Josep Navarra, Mercè García, Mercè Amatller, Romanoff Daniel, Wassamann Nicolé i Pélègoj Josette.

TEATRE VIU

8 de setembre de 1958

ACTUEN

Montserrat Martí, Rosa Muniesa, Concepció de las Heras, Angel Gracia, Antoni Bachs, Griselda Barceló, Mª Dolors Fossas, Carme Perelló, Mª Rosa Balart i Lluís Bosch.

DIRECTOR: Ricard Salvat.

Comença avui Montserrat Martí, reincorporant el seu personatge d'una noia infermera que ha acabat els seus estudis i la seva ambició és sortir a l'estranger. Quan ho té a les mans, gràcies a una amiga seva, s'adona de la realitat. Amb la mort del seu pare la seva vida ha canviat per complet, i ara es troba en la difícil situació d'escollir entre la seva mare, una senyora gran abocada en ella i trastornada per la mort del seu marit, o bé les aspiracions de tota noia jove que té ganes d'ésser quelcom en aquesta vida. La determinació, jutjant les coses amb sentit comú, és que es queda amb la seva mare.

Després d'això Montserrat Martí i Rosa Muniesa, fan un comentari sobre l'obra *El Carrer* d'Elmer Rice i, a continuació, Ricard Salvat, juntament amb elles, fa una anàlisi del mateix motiu.

Concepció de las Heras avui s'ha decidit a acabar de definir el seu personatge, la noieta que s'ha examinat de Pre-Universitari i l'han suspesa. Quan ha comprovat que a les llistes no hi

havia el seu nom ha sofert una satisfacció que vol dissimular, doncs a ella els estudis no li agraden i menys encara els de Farmàcia, que els seus pares volien que estudiés. Quan interiorment s'ha fet aquestes confessions, és aleshores quan el seu amor propi surt a la llum i li fa ràbia, doncs les seves companyes, la majoria, han estat aprovades. Acaba amb la conclusió que és millor així, doncs els estudis no s'han fet per ella. Ricard Salvat està bastant content.

Àngel Gracia avui ha canviat la seva ruta fins ara còmica i ens ha demostrat que també sap fer teatre seriosament (cosa que no dubtàvem).

Es un pobre home de 52 anys, marxant de professió, que una vegada arribat a aquesta edat, s'adona que tenint dona i fills no té ningú, ni té casa, ni amics, ni res. S'adona de la seva vida plena de lluites, desenganys i treball. Feina i més feina, però buit interiorment sense cap engruna de felicitat que li recompensi el més mínim l'aspror i l'esforç durant tota la vida, vida que comença a marcir-se. Ricard Salvat ho troba bastant bo.

Després d'això, Antoni Bachs i Àngel Gracia fent fan l'escena d'un noi que pateix una lleugera malaltia mental, i es passa la vida carregat d'una maleta (doncs és marxant), que ell considera plena de plom i que, segons les seves explicacions, venen a ser tots els fracassos de la seva vida. Afortunadament troba un jove company de viatge que és psiquiatra i, després d'una conversa, aconsegueix emportar-se'l a la Clínica fent-li creure que allí disfrutará d'unes bones vacances.

Acte seguit passem totes les noies guarnides amb uns vels que pretenent representar una desfilada de models d'alta costura. Exercici de caminar. Desastrós. La única que pot passar és Griselda Barceló.

Per últim Antoni Bachs i Griselda Barceló, i, Lluís Bosch i Mª Carme Perelló, tornen a fer les escenes de *Contrapunt en un parc*, de les que se'n treu un regular partit.

Fins dijous vinent si Déu vol.

ASSISTENTS

J. Antoni Escribano, Germans Millà i Josep Navarra.

TEATRE VIU

8 de setembre de 1958

Actuen en el dia d'avui, Antoni Bachs, Àngel Gracia, Rosa Muniesa i Griselda Barceló.

Comencen amb la repetició de quasi tots els monòlegs que tenim preparats. El primer en actuar és Antoni Bachs. Fa d'empleat de Banc, que segons el director, no acaba de quedar del tot bé, doncs hem de tenir en compte que la primera vegada que es va fer, va quedar perfecte.

Després Rosa Muniesa repeteix el paper de la cegueta que tampoc resulta gaire, doncs ho allarga massa i el tema perd autenticitat.

Antoni Bachs i Àngel Gracia, fan el tema del noi que es torna boig i el metge psiquiatra que vol guarir-lo. Ha quedat bastant bé.

Griselda Barceló, Antoni Bachs i Àngel Gracia fan una escena que representa a un matrimoni a qui els ha tocat la loteria i tenen donada una participació d'un duro a un veí seu. Quan saben la bona nova pretenen estafar-li al menys dues pessetes, i el pobre home una mica curt de naixement, i un tros llarg per la presència de la fabulosa dona dels afortunats, acaba convençut de que només jugava tres pessetes.

Àngel Gracia es supera cada vegada que interpreta la mímica de l'Il·lusionista, ha aconseguit que els espectadors, vulguin nuar cordills que no existeixen i, per si era poc, després volen comprovar si està ben fort.

Com assistents, han estat a la secció d'avui: J. A. Escibano, Mª Dolors Fossas, Montserrat Martí i Mª Carme Perelló.

TEATRE VIU

11 de setembre de 1958

En el dia d'avui actuen: Antoni Bachs, Àngel Gracia, Pepa Palau, Rosa Muniesa, Montserrat Martí i Griselda Barceló.

Han començat l'assaig d'aquesta tarda Antoni Bachs i Àngel Gracia repetint l'escena del dilluns passat que representa al pobre noi que s'ha tornat ximple i es troba amb un psiquiatra que pretén guarir-lo. Però avui la qüestió ha agafat un altre caire, segons opinió del director, Antoni Bachs ha millorat bastant la qualitat moral del personatge, en canvi, Àngel Gracia ha tirat per un altre camí, en lloc del psiquiatra, ha adoptat la posició de l'home tranquil i despreocupat que s'agafa la vida amb un to constant d'humorisme i simpatia. Com que ha canviat completament el ritme de la primera vegada i no és massa conscient, Salvat ho talla i fa algunes observacions.

Pepa Palau i Antoni Bachs es situen en un lloc qualsevol d'Itàlia on s'ha de desenvolupar una escena en la que representa una parella, ell espanyol i ella italiana, que tot just s'acaben de trobar, interiorment (s'entén), que acaben de donar-se compte que hi ha quelcom interior que els atrau, que són necessaris l'un per l'altre, però el destí inexorable els trenca aquella felicitat per imposar-los-hi el deure, que són en el cas d'ell els estudis havent de retornar a Espanya, i ella la seva vida a Itàlia. La primera vegada que l'interpreten, no li han trobat el punt exacte, però quan l'han repetit ha quedat molt més

bonic, doncs la separació ha sigut d'una manera tendra i delicada, deixant un núvol d'esperances enmig dels dos.

Rosa Muniesa, Montserrat Martí i Griselda Barceló representen una mare i una filla (Rosa i Griselda), que viuen amb una tia, o sigui, una germana de la mare, a qui la vida li ha sigut adversa. La vida d'aquestes dues dones és prou trista, doncs la tia està separada del marit que fa uns anys la va abandonar. Com es comprèn, té una vida amargada i trista i sembla que només gaudeix amargant-la als demés. La mare, encara que no està separada del marit, es també prou desgraciada, doncs ha dut sempre una vida fàcil i plena de capricis, tenint cura d'ella i una mica dels seus fills, però descuidant bastant l'ajut moral que representa per a un home la companyia íntima d'una dona. L'escena té lloc en el moment en que la filla que ja ha complert 20 anys, fa saber a la seva mare i tia, que està decidida a marxar a l'estranger, doncs li ha sortit una bona col·locació a França, i veient un camí obert a les seves aspiracions, no pensa tornar enrera. La mare i la filla li omplen el cap de reflexions posant-li, en primer terme, el trist fracàs de la seva vida. No s'ha acabat perquè no seguia un bon camí i el director ha preferit tallar-ho.

Griselda Barceló i Àngel Gracia han llegit en veu alta una escena de *La Calle* d'Elmer Rice, ha sigut per provar el to de la seva lectura.

Per primera vegada Àngel Gracia s'ha atrevit a representar la mímica que Ricard Salvat li havia encarregat ja fa temps. Es tracta dels diferents canvis que experimenten els sentits d'un home treballador d'una fàbrica, que a mida que les hores corren es va tornant

insensible i es va agermanant de tal manera amb la màquina que arriba el vespre i tot ho fa amb un instint maquinal i sense sentit.

Encara que no hagi sortit molt bé servirà de base per a les properes representacions.

Com a espectadors han estat presents - assentadets en una cadira molt quietets-, Concepció de las Heras, Mª Dolors Fossas i Mª Carme Perelló.

Fins dijous si Déu vol.

TEATRE VIU

19 de setembre de 1958

VIATGES

Rosa Muniesa
 Mª Rosa Balart
 Montserrat Martí
 Mª Dolors Fossas
 Griselda Barceló
 Pepa Palau
 Mª Carme Perelló
 Àngel Gracia
 Antoni Bachs

DIRECTOR

Ricard Salvat

Per primera vegada sortim de la ciutat per donar una representació de Teatre Viu.

Agafem un tren a les 7,45 h. a l'estació de la Plaça Catalunya amb direcció a La Garriga.

Actuarem davant els socis del Casino d'estiu com a comiat de totes les activitats artístiques que allí hi han hagut durant l'estiueig. Miquel Porter, organitzador d'aquestes vetllades, estiuejant actiu de La Garriga i també soci del Casino, ha volgut donar a conèixer el Teatre Viu i el seu per què.

Com tots som joves (amb la joventut d'ànima que és la bona), tant l'anada com la tornada varen ésser distretes, simpàtiques i fins i tot curtes.

La Garriga, poble aristocràtic i ric, amb gent amable i acollidora ens va rebre amb lluna clara, bona nit i tranquil·litat.

En els jardins del Casino, rodejats d'arbres negres i aromàtics, sota les estrelles i damunt d'unes taules originals començarem l'actuació.

El públic heterogeni estava intrigat per saber que era el Teatre Viu.

En Miquel Porter va trencar el gel parlant de l'Art Modern i la seva influència sobre els homes. Del naixement del Teatre Viu, les fonts d'origen i el camí que volem que segueixi.

TEMES

TRES PESSETES DE LOTERIA

Griselda Barceló, Antoni Bachs i Àngel Gracia.

Un matrimoni que fa cinc pessetes de loteria amb un xicot que és veí. Surt el número premiat i aleshores li diuen que només n'hi ha jugat tres. El noi busca el paper per comprovar-ho, però la dona ja l'ha trencat. El bon noi amb tres pessetes en té prou.

LA CEGA

Rosa Muniesa.

MOLT BÉ

TEMA SAGAN

Pepa Palau i Antoni Bachs.

El públic nota l'ambient estrany i de desgana i, fins i tot, d'avorriment d'aquests personatges.

EL PARC

Antoni Bachs i Griselda Barceló, i Ricard Salvat i Mª Carme Perelló.

MOLT LOGRAT, APLAUDIMENTS

Fi de la primera part. El públic dóna temes:

1er. Dos recent casats viatgen per la ciutat de Barcelona.

Miquel Porter i Griselda Barceló.

Queden graciosos però una mica descentrats.

2n. El problema d'un metge davant dos casos diferents. Un matrimoni de bona posició que té el fill malalt i, un altre, de gent treballadora per la qual la malaltia de l'home de la casa representa la misèria.

Rosa Muniesa, Miquel Porter, Àngel Gracia, Pepa Palau i Antoni Bachs.

DESCANS

EL XICOT DEL BANC

Antoni Bachs.

BASTANT BÉ

PASSAPORT A LES PALMES.

Ricard Salvat i Mª Carme Perelló. UNA MICA DESPISTATS, CURT

EL VIATGE

Miquel Porter i Mª Carme Perelló.

Canvien, no saben perquè, el sentit del tema. Se'n surten bé.

RECORDS D'UN AMOR PERDUT

Miquel Porter.

Un home que fa 15 anys que està divorciat i que des d'aleshores no ha vist la que va ser la seva dona. Per uns negocis va a una casa i es troba que és la mateixa en la que ell vivia abans. La presència del seu antic amor ve donada per objectes que ell reconeix.

L'argument molt, però que molt bonic. Miquel Porter una mica repetit.

TEMES DONATS PEL PÚBLIC

Un home que ha de morir dins de poc, però no ho sap. El metge tracta d'explicar-li i fer-lo viure feliç el temps que li queda. Interpretat per Antoni Bachs i Àngel Gracia.

APLAUDIMENTS.

LA VIDA NOVA

Pepa Palau i Ricard Salvat.

Tots tenim il·lusions que voldríem realitzar però les conveniències socials, les obligacions o d'altres coses no ens ho permeten de fer. Aleshores tenim un home de mitjana edat, casat

i amb dos fills, que ho vol deixar tot i dedicar-se a la pintura. Materialment té la vida resolta. Però aquesta vida és un canvi seriós i la seva dona no tant romàntica ni despresa, no el comprèn i aquí està el problema.

És bo aquest argument i el guardarem per casa. L'estudiarem.

Com a número final un assaig de pantomima:

EL PRESTIDIGITADOR

Àngel Gracia.

Senzillament magnífic. El públic encantat. APLAUDIMENTS.

Ja està. El camí es dibuixa i amb les rodes, després es va esborrant.

¡BON DIA!

TEATRE VIU

3 d'octubre de 1958

ACTORS

Griselda Barceló
 Pepa Palau
 Carme Perelló
 Ricard Salvat

ASSISTENTS

Tot dones!

DIRECTOR: Ricard Salvat

Avui una cosa raríssima, tot dones, ni un sol home, sí, el director.

Primer dia després de l'èxit de La Garriga. Ricard Salvat fa un discursset d'agraïment, tot emocionat. Noi, no calia, els agraïts som nosaltres.

Parlem d'això i d'allò, per fer temps, però els fuertes no venen.

COMENCEM:

Griselda Barceló, Pepa Palau i Carme Perelló. El tema ha sortit tot parlant. És sobre l'AMOR. Griselda el veu com el complement, el contrari d'estar sol. A Carme li sembla que és el tot, ja no hi ha res més. Pepa creu que l'amor és com un *manantial*, però que raja per milers de fonts. Cada font és diferent de l'altre.

Això obre una enquesta. Tants caps tants barrets. Ricard Salvat hi posa pau.

Pepa Palau i Ricard Salvat proven de fer el tema que va sortir a l'actuació de La Garriga.

No saben quin final donar-li. Més discussions (amics però).

Per fi, tinc que marxar abans que s'acabi. No crec que arribi la sang al riu...

Adéu amigues i amic director.

Bona Nit!

TEATRE VIU

6 d'octubre de 1958

ACTORS

Griselda Barceló

Pepa Palau

Carme Perelló

Antoni Bachs

Rafael Vidal

Lluís Bosch

Ricard Salvat

ASSISTENTS

Un munt de gent. Per sobre, per sobre, perdonin els descuits: Frederic Roda, Josep Plà, Manuel Rodés, Josep Cuscó, Mercè Gracia, Josep Navarra, un xicot de la Universitat, Remy, Montserrat Martí, Rosa Muniesa i filla, Mª Teresda Marty... i tots els altres.

Avui no som a les golfes, estem al *quarto* dels trastos i mals endresos. Som una gran quantitat de gent. Potser el dia que hi ha més gent. Tothom parla dels temes més diversos. Per fi Ricard Salvat ens fa començar.

Griselda Barceló, Pepa Palau i Carme Perelló, parlen de tres versions sobre un tema vell i sempre nou: l'AMOR. Cada una de nosaltres li dóna una forma diferent que creu que és certa, l'única.

Tenim l'amor egoista, l'apassionat i el desmenjat, o sense importància.

R.S. - Es té d'arrodonir. Carme al final ha fet una sortida estranya i ho ha esgarriat tot (jo me'n rento les mans).

Pepa Palau fa la pantomima de les mitges.

R.S. - Pot passar.

Antoni Bachs i Pepa Palau fan la nova versió d'un tema molt vell, de quan el Teatre Viu era completament això, i si no recordo malament el va donar Pepa Palau el primer dia que va assistir a una reunió del Teatre Viu. Bé, el tema és: Un home i una dona es troben en un tren. El tren també és un personatge; un tren misteriós on no hi ha ningú més i en el qual no saben com hi han arribat.

La conclusió és més o menys: tren - vida, dona - passat, home - avenir.

R.S. - No li acaba de convèncer. Pot ser que es faci més endavant.

Lluís Bosch fa la pantomima d'*Els infants del Paradís*.

R.S. - Poc mimat el segon personatge.

Ricard Salvat i Pepa Palau fan l'assaig d'un dels temes donat pel públic a La Garriga. Si surt bé es farà.

Es proven coses noves però cap es porta a terme.

El temps passa volant. Són les deu.

Fins un altre!

TEATRE VIU

10 d'octubre de 1958

ACTORS

Rafael Vidal, Angel Gracia, Mª Carme Perelló, Antoni Bachs, Rosa Muniesa, Griselda Barceló, Ricard Salvat, Pepa Palau, Miquel Porter.

DIRECTORS

Miquel Porter i Ricard Salvat.

Ja de nou reunits per seguir fem de les nostres amb el T.V.

Trenca el gel l'actuació de Rosa Muniesa i Miquel Porter, amb la pantomima anomenada *La Frontera*.

La primera part en la que hi entren els abans anomenats Rosa i Miquel, consta principalment d'una idea que perdura o millor dit es presenteix en les dues parts restants. Aquesta idea és la separació, la frontera de la vida que impedeix els homes ajudar-se. Doncs, tornant al que dèiem, tenim una frontera, completament imaginària o representada esquemàticament per una ratlla. Aleshores venen, un per la dreta i l'altre per l'esquerra, dos cecs. Arriben a la separació i palpant tornen al seu camí.

Segueixen Bachs i Gracia. L'un és un home que té tabac però no té llumins i l'altre té llumins però no té tabac. És francament molest veure que tots dos, si no fos per la frontera

podrien aconseguir el que desitgen però, en canvi, impassibles no s'atreveixen a no voler cremar-la. És un tema que fa pensar perquè aleshores cada un es complau amb malgastar el que no li serveix per a res sense voler treure'n profit.

La tercera part no la sé, quan me la diguin, ja us la explicaré.

R.S. - La cosa no va malament, una vegada canviats els papers entre Bachs i Angel, però s'ha de trobar la forma ideal.

A continuació Angel Gracia fa el tema, de nou provisional, "L'obrer".

Ja està explicat amb l'acte del dia passat. Té de repetir-ho tres vegades fins que agafa el ritme i es controla el temps.

R.S. - Massa pesat, menys temps, portar idea del ritme i del tema. En conjunt, regular.

Pepa té que actuar però no pot fer-ho per vergonya.

¡Pobra noia, ja li passarà!...

Tornem a fer *La Flor*.... Hi surten:

C. Perelló, dona d'una vida equivocada. - Griselda i Bachs, enamorats (M. Porter no ho entén i aleshores ho fa R. Salvat) i Pepa, alegria i tristor.

R.S. - No diu res.

Ara començarem l'adaptació de l'obra *L'ós*. Hi surten per provar-ho Pepa Palau, Rafael Vidal i Angel Gracia.

Després d'avisar-nos tres vegades, pleguem.

Cada dia estem més entusiasmats.

BONA NIT

Barcelona 10-10-58

TEATRE VIU

13 d'octubre de 1958

ACTORS

Mª Antònia Terrades, Mª Dolors Fossas, Rosa Muniesa, Pepa Palau, Àngel Gracia, Mª Mercè Garcia, Lluís Bosch, Miquel Porter i Ricard Salvat.

Altres vegades a les golfes, molt inspirats i contents (menys el director que sempre porta mala cara), referim les nostres penes i alegries del Teatre Viu.

Comencem Mª Antònia Terrades i Mª Dolors Fossas. Improvisació de dues noies que es troben a la tornada de les vacances.

R.S. – Poca imaginació, poc moviment, en canvi bona ambientació.

Rosa Muniesa repassa el paper de la “Cega”.

R.S. – El paper l'estàs amanerant. Molt poc fondo, massa accidental. Abans ho feies més bé. Concentra't-hi.

Ara Miquel Porter i Rosa Muniesa fan el repàs dels dos cecs d'*Espessos núvols damunt la frontera*, abans anomenat *La frontera*.

R.S. – Això marxa.

Com Antoni Bachs no ha vingut, Lluís Bosch fa el paper de l'home dels llumins.

Continua la tercera part de la pantomima que ara us explicaré perquè ja la conec.

Apareixen dos amants. La frontera els separa. Desitgen abraçar-se. Voldrien fer desaparèixer aquell obstacle que els separa, però quan més fortament els seus ulls es miren, surten tallant l'aire els xiulets de la policia. L'idil·li es trenca i corrent marxen pel lloc on han sortit.

Queda l'escena sola però amb el record, amb la presència de tots els que acaben de marxar.

Cosa estranya.

Això es mou i es repeteix fins que queda una mica bé.

Avui tots estem inspirats i hi ha un ambient magnífic.

Ara repàs d'*Allí on creix la flor del matí roig*, abans *La flor*.

Tot va bé fins l'hora en que Miquel Porter fa el paper. Baixa, no hi entra, no hi ha manera.

Ho fa Ricard Salvat. Comentaris i repeticions.

Pepa fa l'sketx de *Les mitges* o *L'últim moment*.

R.S. – Massa curt, bé de ritme però no ben lograt.

Àngel Gracia fa *L'obrer*.

R.S. – Li fa repetir fins que aconsegueix el ritme, el tempo, però encara no queda com Ricard Salvat desitja.

Cosa nova. Mª Mercè Garcia, es presenta amb una pantomima.

Mª Mercè té força de personalitat. Té idea.

El tema és vell però presentat d'una forma inèdita.

Es diu *L'inici d'un fracàs*.

Tal com penseu és un tema amorós. La noia que espera a l'home que estima amb la il·lusió de veure'l. Però el temps passa i passa i passa i ell no ve.

Ja convençuda ella marxa.

El cor queda trencat però la il·lusió no pot morir.

Creieu-me, no les deixeu morir mai les il·lusions, no us ho permeteu.

BONA NIT

TEATRE VIU

17 d'octubre de 1958

ACTORS

Rosa Muniesa
Lluís Bosch
Mercè Garcia
Griselda Barceló
Antoni Bachs
Carme Perelló
Ricard Salvat
Miquel Porter
Àngel Gracia
Pepa Palau

DIRECTORS: Miquel Porter i Ricard Salvat

Avui som pocs. Encara fa bon temps i a les golfes tenim una mica de calor.

Trenca el gel Rosa Muniesa amb el monòleg de *La cega*.

R.S. - Bé de temps, però poca profunditat del tema.

Mercè Garcia inicia la pantomima anomenada "L'inici d'un fracàs". Repeteix, té una durada de dos minuts.

R.S. - La troba a trossos real, però en d'altres una mica dura i amb l'expressió trencada.

Griselda Barceló i Antoni Bachs, i Miquel Porter i Carme Perelló, fan *Contrapunt en un parc*.

R.S. - No m'agrada, descentrat. Repeteixen.

Àngel Gracia i Antoni Bachs fan *La maleta*. Repeteixen, comproven el temps, 3 minuts i mig.

R.S. - Bé, però potser massa rebuscat.

Cosa nova: *Espessos núvols sobre la frontera*. Tema tret de no sé on, que ens el va donar en Remy.

Ho fan Lluís Bosch i Antoni Bachs.

R.S. - Els hi fa repetir i repetir. No surt. Només la primera part.

Àngel Gracia fa *L'il·lusionista*.

R.S. - Molt bé, noi...

Apa, Bona Nit.

TEATRE VIU

20 d'octubre de 1958

Assagem a la BIBLIOTECA ALEMANYA

24 d'octubre de 1958

Tornem a assajar a la BIBLIOTECA ALEMANYA

Demà Déu ens ajudarà.

TEATRE VIU

BIBLIOTECA ALEMANYA

25 d'octubre de 1958

ACTORS

Rosa Muniesa
 Griselda Barceló
 Carme Perelló
 Mercè Garcia
 Mª Rosa Balart
 Pepa Palau
 Antoni Bachs
 Àngel Gracia
 Lluís Bosch
 Miquel Porter
 Ricard Salvat

DIRECTORS

Miquel Porter
 i
 Ricard Salvat

Actuació amb públic i presentació de pantomimes per primera vegada. Direm, primer de res, que l'actuació va ser un èxit.

Davant d'un públic entès i intel·ligent, primer una mica nerviosos i després completament segurs, iniciàrem la vetllada.

PROGRAMA

Pepa Palau i Ricard Salvat amb la situació dramàtica basada amb el tema donat a La Garriga anomenat *El pintor*.

Antoni Bachs i Àngel Gracia interpreten *La maleta*, situació dramàtica.

Pepa Palau a la pantomima de les mitges, *Heroica decisió*.

Mercè Garcia interpreta *L'inici d'un fracàs*, pantomima.

Griselda Barceló, Carme Perelló, Antoni Bachs i Miquel Porter interpreten *Contrapunt en un parc*, situació dramàtica.

Àngel Gracia interpreta la pantomima *L'il·lusionista*.

MITJA PART

TEMES DONATS PEL PÚBLIC

No són despampanants però es poden aprofitar bastant. Els millors:

Vull ésser actriu, en castellà, segons indica qui ho proposa.

Actors: Mercè Garcia i Miquel Porter, s'ho han agafat pel costat còmic. Ella és una noia cursi a qui se li ha posat al cap que ha d'ésser actriu de cinema. El seu pare, home cabal i sensat, s'hi oposa. S'acaba quan el pare deixa per inútil el caparró ple d'ocells de la seva filla.

Pepa Palau i Miquel Porter representen una escena d'uns bandolers als qui els ha fallat una emboscada. El tema, sense cap ni peus, els hi ha sortit bastant bé.

Hem tingut l'honor que a aquesta vetllada hagi assistit el Dr. José María Valverde, qui ha tingut la gentilesa de donar un tema:

Tres èpoques del teatre. La situació el marit quan descobreix a la muller en els braços de l'amant.

1^a. Segons la Tragèdia Grega.

2^a. Segons els inicis de la Cinematografia.

3er. A l'estil de Jacinto Benavente.

A continuació un tema bastant bo per fer pantomima: Uns estrangers a la Plaça Catalunya donen de menjar a uns coloms. Ho fan Mercè Garcia i Miquel Porter. Primer es queden badant contemplant la panoràmica i els colomets. Els hi donen beses a la boca i, finalment, els acaben acariciant inconscientment.

Àngel Gracia i Antoni Bachs són dos senyors que entren a un Museu i mentre un alaba les excel·lències d'un quadre surrealista, l'altre es trenca el cap buscant-li el més lleu significat. Va ser ben escollit.

SEGONA PART

Pepa Palau i Miquel Porter fan el ballet *Quatre cèntims d'òpera*.

Mª Rosa Balart, *El somni i la realitat*, ballet.

Àngel Gracia, *L'estudiant*, pantomima.

Griselda Barceló, Carme Perelló i Pepa Palau. Lluís Bosch i Antoni Bachs, fan la pantomima *La flor o Da wuchs die Blume Morgenrot*.

Lluís Bosch interpreta la pantomima d'*Els infants del Paradís*.

Àngel Gracia, Antoni Bachs, Miquel Porter, Ricard Salvat, Mª Rosa Balart i Pepa Palau interpreten *La frontera o Dichten Wolken über die Grenze...*

I per tancar el programa Mercè Garcia i Lluís Bosch interpreten *Quatre cèntims d'òpera*.

I si és veritat que només hem donat quatre cèntim d'òpera, queda ben patent que hem donat, al menys, una moneda de plata del Teatre Viu.

... després d'or, platí...

Fins dilluns.

TEATRE VIU

27 d'octubre de 1958

ACTORS

Àngel Gracia
 Pepa Palau
 Antoni Bachs
 Miquel Porter
 Mercè Garcia
 Lluís Bosch
 Mª Dolors Fossas
 Mª Antonia Terrades
 Paquita Farré

ASSISTENTS

Manuel Rodés
 Dtr. I núvia
 J. Torras
 P. Maurice i Sra.
 Pemyer
 Josep Navarra
 Escribano
 C. Heras
 Balagué

DIRECTORS:

Miquel Porter
 i
 Ricard Salvat

Després de l'EXITÀS de la Biblioteca Alemanya, entrem a les golfes amb el somriure als llavis (fins i tot el director Ricard Salvat), i amb més il·lusions i projectes que mai.

Com es pot comprovar per la relació d'assistents, veiem l'afluència d'estrangers de que gaudim el Teatre Viu.

Comencem i per assaborir encara més el nostre triomf, Àngel Gracia ens fa la repetició de *L'il·lusionista*.

Després Pepa Palau i Antoni Bachs intenten el tema del tren. Segons el director va bastant bé, Miquel Porter (el tren) i Pepa Palau han expressat clarament les idees de passat i de futur, passatgers constants d'aquest vehicle.

A continuació ho repeteixen amb Mercè Garcia, en lloc de Pepa Palau, i Miquel Porter canviant el personatge amb Antoni Bachs.

R.S. - Ha quedat molt bonic el joc de paraules entre Antoni Bachs i Mercè Garcia, però li ha mancat l'expressió concreta d'una determinada idea.

Mercè Garcia i Miquel Porter tornen a fer els estrangers de la Plaça Catalunya, que com recordem és un tema “donat pel públic” a la Biblioteca Alemanya.

Directors: Bé.

Lluís Bosch, recordant bells temps, reincorpora al repertori *El ninot de neu* que, segons la direcció, ha estat molt bé, sobretot al final.

Mª Dolors Fossas i Mª Antònia Terrades passen la prova ritual de les principiants del Teatre Viu. La situació dramàtica de dues dones que es troben el dia de Nadal amb un restaurant i, l'una li retreu a l'altre, tot allò que guardava amb rancúnia dins el cor. El tema ja és vell.

Directors: No està malament del tot.

Cares noves! La noia es diu Paquita Farré. Prova amb Maria Antònia Terrades el mateix tema.

Directors: Noia, t'ho has agafat molt a pit!

Pepa Palau i Mercè Garcia fan el mateix.

Directors: R.S. - Pepa senzillament, incommensurable, per fi t'has sabut dominar. Mercè, no facis Romea...

Ni Romea, ni Lope de Vega, són les deu hores.

Adéu.

TEATRE VIU

31 d'octubre de 1958

ACTORS

Pepa Palau
 Mercè Garcia
 Rafael Vidal
 Antoni Bachs
 Mª Antonia Terrades
 Narcís Ribas
 Mª Dolors Fossas
 Miquel Porter
 Àngel Gracia

DIRECTORS

Miquel Porter
 i
 Ricard Salvat

Avui encara ens dura l'eufòria de la Biblioteca Alemanya i es veuen cares rialleres i cares noves que ens venen a visitar.

Comencen Pepa Palau, Rafael Vidal i Antoni Bachs fent l'escena del *Ferrocarril*. Després d'intentar-ho diverses vegades, arribem a la conclusió de que no hi entren.

R.S. - Deixeu-ho, ja ho farem un altre dia.

Les cares noves, a les què em referia, són Narcís Ribas i un amic seu. Narcís actua i el seu amic s'ho mira.

Surten Pepa Palau i Narcís Ribas a fer una pantomima: Ella és una noia jove i guapa casada amb un vell arrugat impertinent. Es troba amb un noi que s'enamora d'ella i li declara el seu amor. Ella dubte, però a la fi, s'adona de la rampoina de marit que té i del bombó que

se li ofereix, i coqueta i graciosa es deixa cortejar. Quan estan ben acaramel·lats, entra el marit a casa, amb tal Gracia, que fa soroll amb les claus, donant temps així de que el pobre enamorat pugui saltar per la finestra que ella li assenyala. Quan entra el marit, encara que els nervis hi són, ella procura dissimular i, tot fent-li carícies, li fa desaparèixer els seus fundats pressentiments.

Narcís Ribas i Pepa Palau riuen i de quina manera i, com és natural, els demés segueixen l'exemple. Total, que no hi ha manera de prendre-s'ho seriosament. Després ho proven Pepa Palau i Àngel Gracia, fent ara de marit Narcís Ribas (abans ho feia Àngel Gracia), però tampoc hi ha manera, ho deixen pel proper dia. Quin tip de riure!

Com que Narcís Ribas és avui la novetat, se l'ha de fer treballar. Ell i Mercè Garcia fan el monòleg del marxant que passa de col·locar un aspirador a una senyora que no està malament del tot i, com que així ho reconeix, tot fent l'article del genero, queden d'acord per anar a sopar junts aquella nit.

I ara seriosament: Miquel Porter i Rafael Vidal han provat un tema que és del mateix Vidal i que representa a un malalt paranoic, qui va a veure a un psiquiatra, però no amb la idea d'una visita mèdica, sinó perquè el metge l'ajudi a portar a terme uns propòsits que ha creat la seva imaginació malalta. El bon home creu que és el Gran Mestre del Sant Grial. Amo i senyor dels destins de la Nació. El que ell vol és que el metge digui a la gent que efectivament, no és boig, però en realitat li vol fer creure que no ho és. (Imagino que el lector no quedarà massa entès, però jo tampoc ho estic).

R.S. - Francament, magnífic.

Després Mª Dolors Fossas i Mª Antònia Terrades proven el tema de Ricard Salvat *Nadal*.

R.S. - No està malament.

Tot seguit ho fan Pepa Palau que representa l'amant i Mercè Garcia que és la muller. Pepa ha donat un tomb argumental, recorrent al passat d'ells dos. Explica que ell era pintor i que era ella qui li donava l'alè necessari a l'home i a l'artista i, també, li retreu a la muller tota l'obra que ha destruït amb el seu casament.

R.S. - M'agrada això de donar argument.

I amb això acabem la sessió d'avui, doncs en broma en broma, són les deu.

Adéu nois.

TEATRE VIU

3 de novembre de 1958

ACTORS

M^o Antonia Terrades
 Mercè Garcia
 Àngel Gracia
 Lluís Bosch
 Rosa Muniesa
 Antoni Bachs
 Concepció de las Heras
 Mª Dolors Fossas

DIRECTORS

Miquel Porter
 i
 Ricard Salvat

Company meus, sembla mentida però cada dia som més amics. Jo penso que ja ho serem tota la vida. Sí, hem arribat a posar-nos dins la vida de cada un de nosaltres i, mica en mica, ens anem trobant a faltar. Per això cada dia el Teatre Viu és més nostre i necessari, per això mateix, cada dia quan entro a aquestes golfes i us veig, el cor se'm obra amb una rialla.

Avui comencen Mª Antònia Terrades i Mercè Garcia. Ai, quin compromís! No puc recordar que van fer. Nois, perdoneu, però segur que va estar molt bé.

Segueix Àngel Gracia interpretant *L'obrer*. No agafa el ritme i Lluís Bosch ho agafa.

R.S. - No sé que passa. Esteu una mica descentrats.

A continuació Mercè fa *L'inici d'un fracàs*.

R.S. - Curt, però bé.

Ara fem una nova prova de *La vida i la mort*, i surten Mª Antònia Terrades, Lluís Bosch i Rosa Muniesa.

R.S. - Nois, pleguem.

Concepció de las Heras fa una prova, Mª Dolors Fossas, també.

R.S. - Practiqueu.

TEMA NOU:

Els espies. (títol provisional)

Antoni Bachs i Àngel Gracia: Argument complicat. Dos espies enemics es troben en un hotel a la mateixa cambra. Tots dos porten una ordre imperiosa: Eliminar l'altre.

Una vegada sols, parlen del per què de tot el que han fet. No cal assassinar, cal viure, trencar els lligams i viure mirant de front, sense pensar en tots els terrors passats.

Es donen la mà. Són amics.

R.S. - Bé. Es té que arreglar, però ho heu entès.

Després Àngel Gracia explica la personalitat, la vida de l'espia que ha encarnat. Cria en l'espionatge, curtit i dur però cansat, amb ganes de començar una vida nova, neta i tranquil·la.

Antoni Bachs fa el mateix. El "seu" espia és de circumstàncies. La guerra va desfer la seva vida i això era venjança. Veu que és massa vilesa, n'està tip, però no sap que fer.

TEMA NOU:

Griselda Barceló, Mercè Garcia, Montserrat Martí, Concepció de las Heras, Albert (??),

Lluís Bosch i Miquel Porter.

Montserrat ven globus. Tots els demés són nens i nenes que compren. Juguen i juguen.

Miquel va i crema tots els globus, aleshores els infants copien el mal.

Discussions sobre el tema. Es fa tard, bona nit.

Adéu.

TEATRE VIU**C.I.C.F.**

17 de novembre de 1958

ACTORS

Rosa Muniesa, Griselda Barceló, Pepa Palau, Mercè Garcia, Concepció de las Heras, Mª Carme Perelló, Antoni Bachs, Àngel Gracia, Lluís Bosch i Miquel Porter.

DIRECTOR

Miquel Porter.

Amb un públic tipus "La Garriga", però sense els modelets dels pantalons, ens trobem al CICF per fer una representació de Teatre Viu.

Avui ens veiem privats de la presència i direcció del benvolgut company Ricard Salvat, doncs la setmana passada va ser víctima d'un atac d'apèndix i, per tant, aquestes hores deu d'estar passant una mala estona pensant que nosaltres, n'estem fent de les nostres! No pateixis, noi, tot va bé!

PRIMERA PART

Se'n retira el taló imaginari i ens trobem a Pepa Palau i Àngel Gracia representant el tema *El pintor*, però en castellà -ordre rigorosa-. Opinió general: Està bé. Aplaudiments.

Seguiren:

El viatge amb equipatge. Molts aplaudiments.

Sagan. Quines coses més fortes!

La cega. Molts aplaudiments.

La loteria. Què bo!

I així acaba la primera part de temes coneguts.

SEGONA PART:

Ara venen les dificultats. Surt Miquel Porter i demana temes a la gent. Es toca amb els colzes, incitant-los, però ningú s'atreveix. Per fi el més decidit demana: La situació dramàtica de tres hongaresos tancats a la presó i que tenen el desfici propi de fugir. Quan es veuen impotents davant les reixes, comencen a preguntar-se el per què estan allà dintre. Ho fan Miquel Porter, Àngel Gracia i Antoni Bachs. La cosa queda molt abstracte. Al públic li ha agradat molt.

El segon tema que donen, tracta d'un matrimoni. Ell té prohibit pel metge menjar ous ferrats i, aquella nit li dona per sopar aquest plat. Com és natural la dona s'hi oposa i acaben amb una divertida baralla matrimonial.

Tot seguit una senyoreta demana que tres noies facin diferents versions d'un mateix noi: l'una el veu com un esportista fantàstic (Griselda Barceló), l'altre, com un romàntic apocat (Concepció de las Heras) i, la tercera, com un Don Juan (Mercè Garcia).

També demanen i, jo crec, amb una mica de mala intenció: Un matrimoni i una filla que venen d'una vetllada de Teatre Viu. El pare, és natural, no li agrada i, per tant, a la mare i a la filla, els hi entusiasma. Ho fan Natàlia (?), Àngel Gracia i Mª Carme Perelló.

I per si tot això era poc, a un senyor li ve l'ocurrència de demanar l'apurada situació d'un fabricant de Sabadell, quan rep la inesperada visita d'un inspector d'Hisenda. Àngel Gracia i Antoni Bachs fan una improvisació fantàstica i la gent els aplaudeix encantada.

Per últim, Pepa Palau i Miquel Porter complauen una darrera petició. Fan el matrimoni que s'ha casat per diners i quan s'adonen que cap dels dos té ni cinc, s'acusen de falsos i traïdors sense cap mena de fingiments.

TERCERA PART

La tercera i última part està dedicada exclusivament a la pantomima:

Al toc d'alerta deixem anar tot el nostre repertori que avui està compost per:

L'il·lusionista per Àngel Gracia

Quatre cèntim d'òpera per Pepa Palau i Miquel Porter

L'inici d'un fracàs per Mercè Garcia

La flor alba roja per Pepa Palau, Lluís Bosch, Rosa Muniesa, Miquel Porter, Antoni Bachs, Griselda Barceló i Mre Carme Perelló.

La frontera per Antoni Bachs, Àngel Gracia, Rosa Muniesa, Miquel Porter, Pepa Palau i Lluís Bosch.

I així que Miquel Porter confirma el final de la nostra actuació i, tal com era d'esperar, la gent aplaudeix sincerament, confirmant així que no hi ha dubte que els hi ha agradat.

Gràcies a Déu.

TEATRE VIU

7 de novembre de 1958

Assaigs a les Joventuts Musicals

Quan hem arribat ens trobem la sala completament restaurada. Oh! Què coquetona!...

Fins dissabte si déu vol.

10 de novembre de 1958

i

14 de novembre de 1958

No crec necessari fer-ho, doncs el primer dia érem tres persones i el director i, en el segon, el director i tres persones.

Esperem que s'animi pel dia 17 quan hem d'anar al CICF...

Amén...

TEATRE VIU

18 de novembre de 1958

ACTORS

Rosa Muniesa
 Pepa Palau
 Griselda Barceló
 Mercè Garcia
 Natàlia Solernou
 Mª Carme Perelló
 Antoni Bachs
 Àngel Gracia
 Miquel Porter
 Ricard Salvat

DIRECTORS

Miquel Porter
 i
 Ricard Salvat

La vetllada està anunciada per a les 7,30 hores, però com és natural són les 8, ben tocades, quan comencem l'actuació a les Joventuts Musicals.

Els nervis n'estan fent de les seves entre nosaltres, però mica en mica es van calmant i les interpretacions surten el que es diu francament rodones.

El primer tema que s'interpreta és la *Sagan*, per Pepa Palau i Antoni Bachs; a continuació

La maleta per Àngel Gracia i Antoni Bachs. Segueixen:

La cega per Rosa Muniesa

La loteria per Griselda Barceló, Àngel Gracia i Antoni Bachs

El tren per Miquel Porter, Antoni Bachs i Pepa Palau

Tots han estat mol ben acollits pel públic (Què fa una cara de satisfet!)

Mitja part. Ara improvisacions:

El director Ricard Salvat diu que els tenim a... covardits, i té raó, però en aquest món com tot arriba, per fi es donat un tema:

Una secretària i el seu Jefe que com sol passar són dues persones incompatibles.

Ho fan Mercè Garcia i Antoni Bachs.

Després el tema és: Un noi que va a una festa i es posa eufòric. Li agrada una noia i li parla d'amor. Ella se'l creu i aquella nit es prometen. L'endemà, ell quan està seré, s'adona que no la vol i que ha fet una ximpleria. Es veuen en un bar i amb la màxima delicadesa que li es permesa, li explica una mica veritat una mica mentida, el que va passar la nit anterior entre tots dos.

Ho fan Pepa Palau i Antoni Bachs.

Tot seguit: Uns pares amb dos fills, noi i noia, que tots dos estudien música, la noia piano i el noi violí. Els pares, molt orgullosos i creient-se descobrir Amèrica, conviden a un gran concertista a que senti els seus fills. Els nois fan un vertader ridícul i el pobre home s'avorreix de debò. Quan acaba el "concert", procura quedar el més correcte possible i se'n va de la casa acompanyat d'una senyora que està bastant bé i que a més s'avorria com ell.

Aquest tema a petició de l'autor es fa amb mímica. Per cert, ha quedat impressionant.

L'interpreten:

Pare	Àngel Gracia
Mare	Natàlia Solernou
Músic	Miquel Porter
Nen	Antoni Bachs
Nena	Griselda Barceló
Senyora	Mercè Garcia

I amb aquest tema acaba la segona part, dedicada a les improvisacions.

A la tercera i, com tenim per costum, la dediquem exclusivament a la pantomima.

Comencem si no recordo malament:

<i>L'inici d'un fracàs</i>	Mercè Garcia
<i>4 chavos d'òpera</i>	Pepa Palau i Miquel Porter
<i>L'il·lusionista</i>	Àngel Gracia
<i>La flor alba roja</i>	Pepa Palau, Griselda Barceló, M ^a Carme Perelló, Antoni Bachs i Ricard Salvat.
<i>Espessos núvols</i>	Àngel Gracia, Antoni Bachs, Rosa Muniesa, Miquel Porter i Pepa Palau.

I amb un somriure a la boca i a l'ànima ens diem:

Adéu amics.

Joventuts Musicals 18 de novembre de 1958.

TEATRE VIU

21 de novembre de 1958

ACTORS

Griselda Barceló
 Mª Antònia Terrades
 Mª Dolors Fossas
 Mª Carme Perelló
 Antoni Bachs

DIRECTOR: Miquel Porter

Avui tampoc hi ha en Salvat, per tant assagem amb Miquel Porter. Ens trobem a les golfes i amb poca gent. Perdoneu-me, però em sembla que no val ni la pena de mencionar-los.

El primer que fem és un tema nou d'en Miquel, que titulem provisionalment *Barcos*. El fan per primera vegada Griselda Barceló i Mª Carme Perelló. No hi entren gaire i queden emplaçades pel proper dia.

Insisteix Miquel Porter sobre el tema *La Vida i la Mort*. No s'acaba de definir. Ho fan Griselda Barceló, Mª Antònia Terrades i Mª Carme Perelló. No hi ha manera!

Antoni Bachs ha vingut inspirat i té ganes de barallar-se. Proposa un tema i el fan ell i Mª Carme Perelló. És la *Sagan* però al inrevés. O sigui:

Ell va a casa d'ella a demanar-li explicacions del perquè ha privat de veure la claror a aquell fill que ell esperava i desitjava amb tanta il·lusió. L'escena ha estat apujadíssima de color, però segons opinions directives ha quedat molt bé.

Com que som molt poquets, no hi han massa temes, i com a últim assaig d'avui tornem a repetir *La Vida i la Mort*, aquest cop Mª Dolors Fossas, Griselda Barceló i Antoni Bachs.

M.P. - Ara, una mica millor.

Tots ho celebrem i ens acomiadem ben cordialment fins a la propera reunió.

Fins ara...

TEATRE VIU

24 de novembre de 1958

ACTORS

Rosa Muniesa
Griselda Barceló
Mercè Garcia
Carme Perelló
Àngel Gracia
Antoni Bachs

DIRECTOR: Miquel Porter

En un principi no hi havia gaire gent, però després puc dir amb seguretat que, fins i tot, n'hi sobrava...

Entre els assistents es trobava el Sr. Esteban Bassols, crític cinematogràfic de Radio Nacional i d'idees contràries al Teatre Viu.

Que ha començat la vetllada no érem gaires i, per tant, tot anava bé. En primer lloc es va repetir *La Vida i la Mort*, per Rosa Muniesa, Miquel Porter i Griselda Barceló.

M.P. - Bé.

Repetim el tema *Vaixells*. Primerament el fan Mercè Garcia i Griselda Barceló.

M.P. - Bé.

Continuen amb el mateix Griselda Barceló i Carme Perelló. A elles els hi ha sortit una mica més bé, doncs, el duien preparat per avui.

Segons opinions directives ha estat bastant bé. Ara, segons opinions que no "piten", ha estat d'una vulgaritat espantosa.

Paciència amics!

Després de moltes discussions el Sr. Crític ha donat un tema per fer:

Una llibreria on al tancar les seves portes, quan acaba la jornada de treball, els exemplars prenen vida i discuteixen, cada un a la seva manera, les preocupacions, desenganys o alegries...

L'autor s'ha cobert la cara amb les mans i ha posat un ridícul gest de desesperació tot exclamant:

Em sap tan de greu veure la meva obra destruïda!

Amb aquestes esgarrifoses paraules a les golfes quasi paràvem...

Antoni Bachs ha demostrat una vegada més que estima el Teatre Viu i, amb molta diplomàcia, li ha dit que el primer vulgar de la sala era ell (Molt ben dit, noi!)

Per si no n'hi havia prou, Miquel Porter fa fer el mateix tema dels *Vaixells* però amb barques, o sigui, referint-se a dones. L'interpreten Antoni Bachs i Àngel Gracia.

M.P. - M'ha agradat bastant.

El "susodicho" senyor s'ha sentit benèvol i ens ha donat una altra oportunitat. Ara dona el tema *Seqüia*, així sense més detalls, senzillament *Seqüia*.

Doncs bé, si amb aquesta demostració no en té prou...

Ho han fet Antoni Bachs i Griselda Barceló.

M.P. - Molt bé.

I amb una discussió tremenda entre el Sr. Bassols i algú altre que tenia ganes de perdre el temps, hem acabat la sessió d'avui i gràcies a Déu.

Fins dijous, amics meus.

TEATRE VIU

28 de novembre de 1958

ACTORS

Mercè Garcia
 Griselda Barceló
 Montserrat Martí
 Pepa Palau
 Mª Carme Perelló
 Rafael Vidal
 Miquel Porter
 Antoni Bachs
 Paquita Farré
 Llibert Rusiñol

DIRECTORS

Miquel Porter
 i
 Ricard Salvat

Avui, gràcies a Déu, ja tornem a tenir entre nosaltres al nostre amic i director Ricard Salvat (n'hi ha un trocet menys, però en tenim prou).

Es nota la presència de Ricard Salvat, doncs sense gaires comentaris, iniciem el treball.

Comencem, per no perdre el costum, amb *La Vida i la Mort*, per Paquita Farré, Griselda Barceló i Antoni Bachs.

M.P. i R.S. - Bastant bé.

Si no em falla la memòria, el tema *Els espies* ja l'hem fet anteriorment. L'interpreten Antoni Bachs i Miquel Porter.

M.P. i R.S. - L'hem allargat massa.

Després *El Mal* o, bé, entre nosaltres, *Els globus*, fet per Griselda Barceló, Montserrat Martí, Mª Carme Perelló i, com el Mal, Llibert Rusiñol.

Faig un incís per fer constar que ha vingut un xicot periodista de “Solidaridad Nacional” i ens ha fet un munt de fotografies i ens ha promès dos reportatges. L’un a la “Soli” i l’altre a “Fotos” de Madrid. Ja veurem, ja veurem, ...

Bé, continuem. Avui quasi tot són repeticions, doncs el dia 30, o sigui, diumenge, hem d’anar a actuar a Sabadell i, és clar, hem d’estar ben preparats.

Ara Rafael Vidal i Miquel Porter interpreten allò d’*El gran mestre del Sant Grial*, que com sempre els hi queda magnífic.

I per avui, ja està bé, ara esperem que l’èxit ens acompanyi a Sabadell (si es precis li pagarem el viatge, oi?)

Fins diumenge.

TEATRE VIU

ACTA

Divendres, 5 de desembre de 1958

ASSISTENTS:

DIRECTORS

Ricard Salvat
Miquel Porter

ACTORS

Griselda Barceló
Mercè Garcia
Mª Dolors Fossas
Montserrat Martí
Rosa Muniesa
Mª Rosa Balart
Pepa Palau
Carmen Perelló
Mª Antonia Terrades
Concepció de las Heras
Antoni Bachs
Àngel Gracia
Lluís Bosch
Juan A. Escribano
Llibert Rusiñol

CONVIDATS

Roser Albert
Maria Ardanuy
Mª Rosa Balin
Mª Rosa Mateu
Frederic Roda
dos representants de
la premsa

Comença la sessió a les 18 hores amb l'assistència dels que al marge s'indica.

Breument s'exposa, per Ricard Salvat, que tindrà lloc el proper gener la representació de l'obra *Tu i l'hipòcrita* de Maria Aurèlia Capmany

S'inicia la sessió amb l'assaig del tema *La Vida i la Mort*, per Rosa Muniesa, Mercè Garcia i Miquel Porter.

Després tenen lloc dues representacions de *L'exemple del Mal*, per Rosa Muniesa, Griselda Barceló, Pepa Palau, Carme Perelló, Ricard Salvat i Miquel Porter. La segona vegada ho fan els mateixos, excepte Rosa Muniesa en el paper de castanyera, que es substituïda per Montserrat Martí.

A continuació es fa el tema d'*Els espies*, per Antoni Bachs i Miquel Porter.

També el de les dues antigues amigues que es retroben la Nit de Nadal, per Pepa Palau i Mercè Garcia.

Entretant, es van fent fotografies de diferents expressions dels actors. També en fan de quatre actrius posant.

Es fixa el dia de la lectura de *Tu i l'hipòcrita*, abans citada, el dia 8 de desembre a casa de Ricard Salvat.

Finalment, Miquel Porter exposa només davant dels actors el seu concepte del Teatre Viu, com a continuació de l'exposició del dia anterior per part de Ricard Salvat, i a fi de coordinar i concretar la manera de portar-lo a terme en el futur.

A les 10 hores s'acaba la sessió.

TEATRE VIU

Dilluns, 8 de desembre de 1958

Assistents:

Ricard Salvat
Miquel PorterPepa Palau
Carmen Perelló
Mª Rosa Balart
Rosalía Guitart
Mª Antònia Terrades
Rosa Muniesa
Montserrat Martí
Mª Dolors Fossas
Lluís Bosch
Maria Ardanuy
Mercè Garcia
Libert Rusiñol
Antoni Millà
Francesc Balagué
Manuel Rodés
Maria Hernandes de Biern (?)
Carmen Abal (?)
Roser Albert
Mª Rosa Balin
Juan A. Escribano
Jaume Pla

Lectura, per primera vegada, a casa de Ricard Salvat, de l'obra *Tu i l'hipòcrita*, de Maria Aurèlia Capmany. La present lectura serveix, al mateix temps, per provar les veus dels que desitgen actuar.

TEATRE VIU

Dimecres, 10 de desembre de 1958

Assistents:

Ricard Salvat
Miquel PorterM^a Carmen Perelló
Mª Antonia Terrades
Natàlia Solernou
Pepa Palau
Rosa Muniesa
Mª Rosa Balart
Montserrat Martí
Mª Dolores Fossas
Griselda Barceló
Lluís Bosch
Mª Mercè Garcia
Maria Ardanuy
Llibert Rusiñol
Antoni Millà
Joan Millà
Francesc Balagué
Manuel Rodés
Maria Hernández
Carmen Abal
Roser Albert
Mª Rosa Balín
Joan A. Escribano
Jordi Escura
Núria Casulleras
Jordi Salvatella
Montserrat Puigmal
Esperança Varela
Àngel Gracia
Antoni BachsPrimer assaig de *Tu i l'hipòcrita*, amb l'assistència dels ressenyats.

TEATRE VIU

Divendres, 12 de desembre de 1958

Assistents:

Ricard Salvat

Miquel Porter

Natàlia Solernou

Pepa Palau

Rosa Muniesa

Montserrat Martí

Mª Rosa Mateu

Concepció de las Heras

Griselda Barceló

Mª Dolores Fossas

Josep Navarra

Lluís Bosch

Mª Mercè Garcia

Maria Ardanuy

Llibert Rusiñol

Antoni Millà

Francesc Balagué

Manuel Rodés

Maria Hernández

Carmen Abal

Roser Albert

Mª Rosa Balín

Joan A. Escribano

Jordi Salvatella

Montserrat Puigmal

Àngel Gracia

Antoni Bachs

Paquita Ferrer

Segons assaig de *Tu i l'hipòcrita*, amb l'assistència dels ressenyats.

TEATRE VIU

Dissabte, 13 de desembre de 1958

Actuació al local de "Joventuts Musicals".

Amb assistència de gran nombre de públic té lloc una representació de Teatre Viu amb les tres parts de costum: Actuacions preparades, improvisacions donades per el públic i pantomima.

Primera Part:	<u>Representacions</u>	<u>Actors</u>
	La Vida i la Mort	Rosa Muniesa Miquel Porter Griselda Barceló
	Els espies	Antoni Bachs Miquel Porter
	Vol 817	Ricard Salvat Carme Perelló M ^a Dolors Fossas
Segona Part:	<u>Improvisacions</u>	<u>Actors</u>
	Uns supervivents de la catàstrofe d'Hiroshima (diferents actituds dels mateixos)	Àngel Gracia Llibert Rusiñol Antoni Bachs Miquel Porter Griselda Barceló Pepa Palau
	La vaga	Ricard Salvat Miquel Porter
	Un home en busca de treball "fitxat per algunes activitats o	Miquel Porter Àngel Gracia

	creences	Antoni Bachs
Tercera Part:	<u>Pantomima</u>	<u>Actors</u>
	L'òpera de (katsu?)	Miquel Porter Pepa Palau
	La mala estudiant	Mercè Garcia
	Demà m'aixecaré	Àngel Gracia
	Negres núvols sobre la frontera:	
	1ª Part:	Antoni Bachs Àngel Gracia
	2ª Part:	Miquel Porter Rosa Muniesa
	3ª Part:	Ricard Salvat Pepa Palau
	L'exemple del mal (Situació: El carrer on hi ha els una venedora de globus i una castanyera. Els nens van arribant i compren i juguen amb els globus segons els seus instints i afeccions. També compren castanyes. Arriba un home que esclafa els globus de la venedora amb molt cinisme. Ells s'estranyen i s'esgarripen però després fan el mateix amb els seus de diferents maneres, excepte algú, que també aixafa el d'una nena.)	Mercè Garcia Montserrat Martí Llibert Rusiñol Nens (per ordre d'aparició): Miquel Porter Pepa Palau Carme Perelló Griselda Barceló Antoni Bachs

TEATRE VIU

Dilluns, 15 de desembre de 1958

Assistents:

Ricard Salvat

Miquel Porter

Mª Carme PerellóM^a Antoni Terrades

Natàlia Solernou

Pepa Palau

Rosa Muniesa

Mª Rosa Balart

Montserrat Martí

Mª Rosa Mateu

Concepció de las Heras

Mª Dolors Fossas

Francesc Balagué

Maria Ardanuy

Llibert Rusiñol

Jordi Escura

Mercè Garcia

Roser Albert

Antoni Millà

Mª Rosa Balín

Montserrat Puigmal

Esperança Varela

Paquita Ferrer

Lluís Bosch

Antoni Bachs

Joan A. Escribano

Pilar Serra

Marisa Martín

Enriqueta Aparicio

Tercer assaig de *Tu i l'hipòcrita* amb l'assistència dels ressenyats.

S'assaja el primer acte i part del segon.

Després, lectura d'una pantomima, obra de Ricard Salvat, en preparació per després de *Tu i*

l'hipòcrita.

TEATRE VIU

Dimecres, 17 de desembre de 1958

Assistents:

Ricard Salvat

Jordi Carbonell

Frederic Roda

Mercè Garcia

Mª Rosa Fàbregas

Esperança Varela

Joan A. Escribano

Mª Antonia Terrades

Maria Ardanuy

Roser Albert

Carme Perelló

Pepa Palau

Mª Dolors Fossas

Llibert Rusiñol

Antoni Millà

Manuel Rodés

Montserrat Puigmal

Núria Casulleras

Francesc Balagué

Rosa Muniesa

Mª Rosa BalartAssaig del segon acte de l'obra *Tu i l'hipòcrita* amb l'assistència dels

ressenyats.

Assisteix, també, el Sr. Carbonell, a fi de corregir els defectes de dicció.

TEATRE VIU

Diumenge, 21 de desembre de 1958

Assistents:

Ricard Salvat

Mª Aurèlia Capmany

Frederic Roda

Pepa Palau

Mercè Garcia

Antoni Bachs

Josep Mª FlotatsRosa Mª Carrasco

Natàlia Solernou

Rosa Muniesa

Montserrat Martí

Mª Rosa BalartM^a Dolors Fossas

Manuel Rodés

Antoni Millà

Joan Millà

Carme Perelló

Assaig del primer acte de *Tu i l'hipòcrita* a casa de Frederic Roda,

amb l'assistència dels ressenyats.

També assisteix l'autora de l'obra Mª Aurèlia Capmany.

TEATRE VIU

Dilluns, 22 de desembre de 1958

Assistents:

Ricard Salvat

Jordi Sarsanedas
Frederic Roda
Roser Albert
Maria Ardanuy
Montserrat Puigmal
Esperança Varela
Rosa Muniesa
Mª Rosa Balín
Mª Dolors Fossas
Llibert Rusiñol
Antoni Millà
Joan A. Escribano
Mercè Garcia
Concepció de las Heras
Pepa Palau
Mª Carne Perelló
Griselda Barceló
Manuel Rodés
Núria Picas
Núria Casulleras
Mª Rosa Balart
Àngel Gracia
Francesc Balagué
Enric Adam
Sorne Blasi
Josep Mª Flotats

Assaig del segon acte de *Tu i l'hipòcrita* amb l'assistència dels
ressenyats.

Aprofitant la incidència d'una apagada de la llum, Jordi Sarsanedas parla del Piccolo
Teatro di Milano.

TEATRE VIU

Dimarts, 23 de desembre de 1958

Assistents:

Ricard Salvat

Carme Perelló

Mercè Garcia

Llibert Rusiñol

Joan A. Escribano

Rosa Muniesa

Antoni Millà

Jordi Escura

Pepa Palau

Paquita Ferrer

Natàlia Solemou

Mª Rosa MateuM^a Rosa Balart

Concepció de las Heras

Francesc Balaguer

Maria Ardanuy

Roser Albert

Montserrat Martí

Mª Dolores FossasAssaig de l'escena del ball de *Tu i l'hipòcrita*. Assisteixen els

ressenyats.

TEATRE VIU

Dimarts, 23 de desembre de 1958

Assistents:

Ricard Salvat
 Miquel Porter
 Rosa Muniesa
 Mª Rosa Balart
 Montserrat Martí
 Pepa Palau
 Paquita Ferrer
 Joan A. Escribano

Al vespre d'aquest dia té lloc l'assaig de Teatre Viu, amb

l'assistència dels ressenyats.

Es representa, en primer lloc, el tema proposat pel públic en l'última representació a Joventuts Musicals sobre "Problemes que es presenten a uns supervivents de l'explosió d'Hiroshima". Deliberen i pensen sobre el seu futur, si es sentiran afectats intel·lectualment, psicomàticament, etc. També es fan les següents preguntes: Vivim encara? Val la pena de viure?

Es comença aquesta escena amb Francesc Balagué, Pepa Palau, però no es pot continuar per tenir-se'n d'anar alguns a interpretar el *Poema de Nadal*. Es continua després per Miquel Porter, Joan A. Escribano, Pepa Palau i Paquita Ferrer.

El segon tema consisteix en la visita que una dona de posició humil fa a una parenta seva rica en agraïment d'algun favor rebut. Es nota certa discrepància entre les dos posicions socials. Interpreten Paquita Ferrer i Mª Dolors Fossas.

TEATRE VIU

Dia 30 de desembre de 1958

Assistents

Ricard Salvat

Sra. Solà

Montserrat Martí

Rosa Muniesa

Mª Rosa Balart

Natàlia Solemou

Pepa Palau

Carme Perelló

Llibert Rusiñol

Juan Antonio Escribano

Assaig de Teatre Viu dirigit per Ricard Salvat.

En primer lloc s'assaja el tema de dos antigues amigues que es retroben la Nit de Nadal, representat en assajos diferents vegades a manera de prova d'actors.

Mª Antònia Terrades – Rosa Muniesa

El mateix amb Pepa Palau i Carme Perelló

Després *Els supervivents d'Hiroshima*, interpretat per Juan Antonio Escribano i Llibert Rusiñol.

Per no haver assistit la Secretària a l'assaig no es pot detallar més l'acta.

(A mà Ricard Salvat)

Els meus han callat

Rosa Muniesa. Força bé.

El monòleg d'Strindberg el repetiren: Carme Perelló i Pepa Palau (força bé).

TEATRE VIU

Diumenge, 10 de gener de 1959

Actuació al Cercle Artístic Sant Lluç

ACTORS:

Pepa Palau
 Carmen Perelló
 Rosa Muniesa
 Mª Rosa Balart
 Montserrat Martí
 Joan A. Escribano
 Antoni Bachs
 Àngel Gracia
 Griselda Barceló
 Natàlia Solemou
 Mª Dolores Fossas
 Maria Ardanuy
 Paquita Ferrer
 Lluís Bosch
 Rafael Vidal
 Concepció de las Heras

DIRECTORS:

Miquel Porter

i

Ricard Salvat

Amb l'assistència dels actors i mims esmentats, s'inicia la sessió d'acord amb l'ordre establert i que citem a continuació:

Primera Part.

REPRESENTACIONS

ACTORS

Tema: *El tren*. Significa la vida,
 el passat i el futur

Rafael Vidal
 Antoni Bachs
 Pepa Palau

Els meus han callat, que no cal esmentar
 per haver-se realitzat d'altres vegades

Rosa Muniesa

Els espies, tema realitzat d'altres vegades
 però donant-li un nou matis. El tema,

Miquel Porter

basat en un cas real, en el que dos espies amb ordre d'eliminar-se un a l'altre, es troben en una mateixa cambra d'hotel. S'estableix diàleg sobre el seu passat, sobre el seu afer i com sortir-se de la seva situació. Un es mostra més fatalista, es veu més lligat al passat, l'altre busca una sortida, està més esperançat. Adopten la solució d'ajudar-se mútuament.

Antoni Bachs

La loteria, amb la Gracia habitual i amb lleugeres diferències.

Griselda Barceló
Antoni Bachs
Àngel Gracia

Un cas de paranoic, presentat al públic per primera vegada. Un paranoic s'atribueix la personalitat de Huc de Ribatallada, Gran Mestre dels Sant Grial. Creu que té una missió per complir i els demés no l'han de reconèixer. Explica la seva genealogia: descendeix per línia espiritual de Melquisedec, etc. Fa una llarga narració i vol salvar el món. Demana l'ajuda d'un psiquiatra perquè el reconeix-hi com un cas de paranoic que ell sap simular molt bé per salvar la situació. El psiquiatra parla poc i l'escolta, però amb la mímica conserva una actitud passiva molt adequada. El psiquiatra l'hauria d'ajudar a complir la seva missió que interessos polítics estan frustrant. Exposa, també, com l'han separat de la Infanta Beatriu amb la que s'havia esposat privadament. També, com li han negat un premi als Jocs Florals, etc.

Rafael Vidal
Miquel Porter

Segona Part.

Miquel Porter sol·licita temes, proposant al públic que sigui per un moment autor de l'espectacle. Posa com a condició que hi hagi conflicte dramàtic. Es donen els temes següents:

- *Una dona europea s'enamora d'un musulmà.* Quan arriba a casa seva troba tres dones més. Ella no ho comprèn, és l'esposa i no esperava ningú més a casa seva. Elles, habituades a les costums musulmanes i a la poligàmia, no es sorprenden de res, ni s'ofenen. Ella, en canvi, es sent enganyada. Tot en to de paròdia.

Intèrprets: Mercè Garcia, Pepa Palau, Carme Perelló i Griselda Barceló.

- *Un seminarista amb grans dubtes religiosos,* i a la ratlla del suïcidi, defraudat per no haver trobat solució a la seva vida en el seminari. Va a veure a una antiga amiga per esplaiar-se i intentar de nou la solució que busca. La noia li dóna raons que no el convencen. No es troba una solució definitiva. El problema queda poc resolt per més que ella li exposi raons morals prou fortes.

Intèrprets: Rafael Vida i Pepa Palau.

- *El problema de la falta de vivenda,* fa que tres matrimonis visquin junts: Els pares i dos fills casats. Continuament hi han discrepàncies. Discussions molt normals a la vida quotidiana i en les coses del dia a dia, discussions entre cunyades, entre germans i, a conseqüència dels fills, també entre els pares.

Intèrprets: Miquel Porter, Rosa Muniesa, Mercè Garcia, Antoni Bachs, Àngel Gracia i Griselda Barceló.

- *Un individu rep l'ordre de matar a un Ministre.* Puja al tren on trobar-lo i passa amb ell el temps amb vertadera cordialitat fins a explicar-se acudits graciosos i parlen del periòdic.

Intèrprets: Miquel Porter i

- *Per haver begut aigua en males condicions* mor el fill d'un home que, en venjança. Mata al causant de que l'aigua no sigui potable. L'escena té lloc en el tribunal, on després d'una breu explicació sobre els fets, se l'imposa la pena capital. Ell accepta qualsevol pena però fa la seva autodefensa.

Intèrprets: Miquel Porter, Rafael Vidal, Antoni Bachs i Àngel Gracia.

Tercera part. PANTOMIMES

Després d'una introducció de Ricard Salvat sobre la pantomima, antecedents de la mateixa, citant a Barrault, Marceau, etc. es realitzen les següents:

Demà m'aixecaré, realitzada d'altres vegades. Intèrpret: Àngel Gracia.

Els nens del paradís, aquesta pantomima fou creada en comparació amb la pel·lícula de Marcel Carné. Intèrpret: Lluís Bosch.

Allí on creix la flor Alba Roja, realitzada d'altres vegades. Intèrprets: Carme Perelló, Griselda Barceló, Antoni Bachs, Pepa Palau i Lluís Bosch.

... nivols espessos damunt la frontera..., realitzada d'altres vegades. Intèrprets: Antoni Bachs, Àngel Gracia, Rosa Muniesa, Miquel Porter, Pepa Palau i Lluís Bosch.

L'anunci d'un fracàs, interpretat, també, d'altres vegades. Intèrpret: Mercè Garcia.

El mal, interpretat una altra vegada. Intèrprets: Montserrat Martí, Mercè Garcia, Pepa Palau, Griselda Barceló, Antoni Bachs, Carme Perelló i Àngel Gracia.

Acaba la sessió a dos quarts de nou. L'assistència de públic ha estat nombrosa. La sala de gom a gom. El públic, en tot moment, s'ha vist interessat, divertit i compenetrat amb la realització de tots els temes, ja fossin dramàtics o còmics.

TEATRE VIU

Dimarts, 13 de gener de 1959

Actuació al domicili del Dr. Joan Obiols.

ACTORS:

Rosa Muniesa
 Pepa Palau
 Montserrat Martí
 Àngel Gracia
 Antoni Bachs
 Carme Perelló
 Mercè Garcia
 Griselda Barceló
 Lluís Bosch
 Mª Antònia Terrades
 Mª Dolors Fossas
 Natàlia Solernou

DIRECTORS:

Ricard Salvat

i

Miquel Porter

Amb l'assistència dels ressenyats s'inicia la sessió a casa del Dr. Obiols. Hi ha poc públic ja que la sessió té caràcter privat i el local per teatre és petit. Hi assisteixen diversos doctors en medicina i crítics. Seguint la norma establerta es representa el Teatre Viu en tres seccions: Temes preparats, improvisacions i pantomimes. Els temes i pantomimes són els mateixos del diumenge anterior, per tant, no cal explicar-los, exceptuant algunes variants:

Primera part.

El tren (la vida), interpretat per Rafael Vidal, Pepa Palau i Antoni Bachs.

Es meus han callat, interpretat per Rosa Muniesa.

El cas del paranoic, interpretat per Rafael Vidal i Miquel Porter.

Els espies, interpretat per Àngel Gracia i Antoni Bachs.

La loteria, interpretat per Àngel Gracia, Griselda Barceló i Antoni Bachs.

Segona Part.

Les improvisacions no foren molt llüides, ni pel tema ni per la interpretació. Dificilment es dóna un conflicte dramàtic capaç d'ésser solucionat en breus instants i es cau en una dialèctica massa prolongada. També com de costum introdueix i dirigeix aquesta segona part Miquel Porter.

Les improvisacions són les següents:

Conflicte de preus a una perruqueria de senyores. A la perruqueria hi han tres senyores i tres perruqueres. Elles són de temperament diferent. Discuteixen entre elles i amb les perruqueres. Una senyora descontenta no li agrada com l'han arreglada, etc. El conflicte dels preus, les discussions sobre els mateixos són molt breus.

Intèrprets: Pepa Palau, Carme Perelló, Mercè Garcia, Griselda Barceló, Àngel Gracia, Antoni Bachs i Miquel Porter.

Un refugi on es troben dos matrimonis. Hi ha un doble conflicte, sentimental i estètic, doncs es tracta de dos pintors amb idees oposades: un figuratiu i un abstracte. Aquest tema es posat només en el sentit de discutir el conflicte estètic, però com que té poca intensitat dramàtica s'amplia amb la part sentimental.

Interpreten: Mercè Garcia, Antoni Bachs, Pepa Palau i Miquel Porter.

Un altre tema és el d'un matrimoni amb un fill: Els educa el fill segons els antics costums i tradicions, la mare amb sistemes més moderns. S'estableix una discussió sobre la semblança que el fill té amb el pare i amb l'avi patern. El pare se sent orgullós del fill i de la semblança que té amb els seus. La mare discuteix insistentment ja que sap que aquell no

és el seu pare, més per no descobrir el fet es conté, s'esforça en callar, en arribar a cert punt de la discussió i es retira de l'escena. El desenvolupament està molt ben lograt.

Interpreten: Carme Perelló, Àngel Gracia i Antoni Bachs.

Tercera Part: Finalment les pantomimes amb introducció de Ricard Salvat:

Tres cèntims d'òpera a càrrec de Pepa Palau i Miquel Porter.

Realitzada altres vegades

Demà m'aixecaré per Àngel Gracia

Realitzada altres vegades

Allí on creix la flor Alba Roja per Carme Perelló, Griselda Barceló, Antoni Bachs, Lluís Bosch i Pepa Palau. (Interpretada altres vegades).

...núvols espesos damunt la frontera... per Antoni Bachs, Àngel Gracia, Rosa Muniesa, Miquel Porter, Pepa Palau i Lluís Bosch. (Interpretada altres vegades).

Els del Paradís per Lluís Bosch (Interpretada altres vegades).

El mal per Pepa Palau, Mercè Garcia, Carme Perelló, Montserrat Martí, Griselda Barceló, Antoni Bachs i Miquel Porter.

Cal observar que per part dels actors, en general, no s'ha respost tan eficientment com d'altres vegades. En algunes ocasions es resol la intensitat dramàtica amb estridències de veu. Ensenms, sembla voler sortir el "jo" per solucionar un conflicte amb agilitat, cal però no oblidar que és Teatre Viu.

Algunes crítiques parcials del públic foren en el sentit d'aprobar l'encausament que porta el TV. Per altre part, el públic no va reaccionar tan efusivament com en altres ocasions.

TEATRE VIU

Dia 2 de febrer de 1959

Ricard Salvat

Mª Rosa Mateu

Pepa Palau

Carme Perelló

Mercè Garcia

Mª Antònia Terrades

Mª Dolors Fossas

Juan A. Escribano

Paquita Ferrer

Natàlia Solernou

Griselda Barceló

Rosa Muniesa

Esperança Varela

Núria Casulleras

Maria Ardanuy

Francesc Pacreu

Mª Rosa Balart

Concepció de las Heras

Aquest dia es renoven els assaigs de Teatre Viu interromputs per la preparació de l'obra *Tu i l'hipòcrita*, amb Ricard Salvat. Insisteix en el pla a seguir. Els assaigs seran els dilluns i dimecres; també es faran a porta closa i molta serietat en l'assistència.

Entre les actuacions a preparar, parla Ricard Salvat, de fer molta pantomima.

També de la possibilitat de fer Teatre Viu de cara als infants, sord-muts, vells, ...

Les primeres actuacions s'assenyalen pels dies 8, a la tarda, a Sant Lluç; dissabte 14 a Sabadell i dimecres dia 18 al Club 49.

També demana que algú es faci càrrec del maquillatge.

Explica la pantomima de *El vell, la nena i la font*, ja llegida una altra vegada. Els personatges són: Nena, Vell, Noi, Celestina, Arlequí, Pierrot, Colombina i Còmics.

Ricard Salvat explica la situació escènica de l'obra. Després es comença a assajar el personatge de Celestina per Natàlia Solemou.

TEATRE VIU

Dia 4 de febrer de 1959

Ricard Salvat

Montserrat Martí

Mª Dolors Fossas

Núria Casulleras

Esperança Varela

Paquita Ferrer

Mª Antònia Terrades

Pepa Palau

Miquel Porter

Mercè Garcia

Natàlia Solernou

Maria Ardanuy

Mª Rosa Mateu

Carme Perelló

Rosa Albert

Llibert Rossinyol

Concepció de las Heras

Francesc Pacreu

També assisteixen al principi de la sessió J. Pla, J. Torres i Ll. Bosch, que es retiren al dir-lis que és una sessió tancada al públic.

Comença l'assaig amb la pantomima d'*El vell, la nena i la font*, a càrrec de Pepa Palau,

Antoni Millà, Natàlia Solernou i Miquel Porter.

Després d'insistir diverses vegades amb la primera part de la pantomima, actuen els ja indicats, en els papers de Nena, Noi, Celestina i Vell, respectivament, es repeteix la pantomima *El Mal*, ja representada diverses vegades.

Es fa per primera vegada una altre pantomima: *Un poble de la Xina*. Un mandarí que ha comès molt mal coneix una noia, personificació del bé i canvia la màscara, canviant així la personalitat. Mútuament han canviat les màscares i les seves maneres d'ésser (Ho representen Miquel Porter i Pepa Palau).

Després *Els supervivents d'Hiroshima* per Mercè Garcia, Miquel Porter, Pepa Palau i Llibert Rossinyol.

A la pantomima d'*El Mal* falta consignar qui la representen: Montserrat Martí, Pepa Palau, Antoni Millà, Llibert Rossinyol, Miquel Porter, Griselda Barceló, Carme Perelló i Ricard Salvat. Després els mateixos canviant a Pepa Palau per Natàlia Solernou.

Darrerament es fa la part dels còmics de la pantomima d'*El vell, la nena i la font*, a càrrec de Pepa Palau, Mª Dolors Fossas, Carme Perelló i Griselda Perelló; Francesc Pacreu, Llibert Rossinyol, Miquel Porter i Ricard Salvat.

TEATRE VIU

Diumenge, 8 de febrer de 1959

Es repeteix la sessió del dia 10 de gener en el Cercle Sant Lluch per no haver-hi pogut assistir tots els socis l'altre vegada. Actúen per primera vegada davant el públic en les improvisacions Núria Casulleras i Esperança Varela.

TEATRE VIU

Dilluns, 9 de febrer de 1959

Ricard Salvat

Miquel Porten
 José A. Escribano
 Pepa Palau
 Mª Rosa Mateu
 Mª Rosa Balart
 Francesc Pacreu
 Antoni Millà
 J. Torres
 Maria Ardanuy
 Àngel Gracia
 Griselda Barceló
 Rosa Mª Carrasco
 Carme Perelló
 Esperança Varela
 Núria Casulleras
 Natàlia Solernou
 Mª Josep Cabella
 Mª Teresa Rovira
 Rosa Muniesa
 Josep Mª Flotats
 Mª Dolors Fossas

Es comença amb una pantomima que es fa per primera vegada. Es tracta d'un robatori a una joieria. Els personatges són: Dependenta: Griselda Barceló; Dona que renta els vidres:

Mª Dolors Fossas; Parella que passa i s'atura al davant: F. Pacreu i Maria Ardanuy.

Després la pantomima xinesa a càrrec de Miquel Porter i Pepa Palau. També per Ricard Salvat i Pepa Palau. Acompanya a la guitarra Rosa Mª Carrasco. També, la mateixa, per Francesc Pacreu i Griselda Barceló.

En darrer lloc la pantomima *El vell, la nena i la font*, a càrrec d'Antoni Millà, Pepa Palau, Natàlia Solernou, Miquel Porter i Griselda Barceló.

TEATRE VIU

Dimecres, 11 de febrer de 1959

Ricard Salvat

Miquel Porten

José A. Escribano

Pepa Palau

Mª Rosa MateuM^a Rosa Balart

Francesc Pacreu

Antoni Millà

J. Torres

Maria Ardanuy

Àngel Gracia

Griselda Barceló

Rosa Mª Carrasco

Carme Perelló

Esperança Varela

Núria Casulleras

Natàlia Solernou

Mª Josep CabellaM^a Teresa Rovira

Rosa Muniesa

Josep Mª Flotats

Concepció de las Heras

C. Gras

Montserrat Martí

Joaquim Canals

J. Martínez

Lluís Bosch

Sr. Barceló

Comença l'assaig amb la pantomima xinesa. Actúa per primera vegada Joaquim Canals. La representen Joaquim Canals i Griselda Barceló i, després, Carme Perelló i Ricard Salvat.

Després Pepa Palau llegeix el conte *El sueño del diablo bonachón* d'Aurora Díaz Plaja, seguidament es llegeix l'escenificació en català a càrrec de Rosa Mª Carrasco.

Aquest conte potser sigui l'inici de la interpretació de cinc contes referents a la mateixa nena la Nuri. Ho interpreten Miquel Porter i Pepa Palau, després Joaquim Canals i Griselda Barceló i, finalment, Francesc Pacreu i Mª Rosa Mateu.

També es llegeix el conte *El sueño de la bruja tontaina*, i ho fa Natàlia Solernou; després ho interpreta la pròpia N. Solernou i Pepa Palau.

S'assaja novament la pantomima *El vell, la nena i la font*.

TEATRE VIU

Dissabte, 14 de febrer de 1959

Actuació del Teatre Viu.

Té lloc al restaurant "Soley" de Sabadell, organitzat per **Palestra**. Un "Sopar del Teatre" on hi assisteix nombrós públic i directors, actors, etcètera... de teatre, on hi ha estat convidats nou actors del Teatre Viu: Ricard Salvat, Miquel Porter, Griselda Barceló, Carme Perelló, Mª Dolors Fossas, Pepa Palau, Antoni Bachs, Àngel Gracia, Lluís Bosch i Rosa Mª Carrasco. Després del sopar hi ha una representació del Teatre Viu. Els temes són els següents:

1ª Part.- Temes a soggetto

Contrapunt en un parc

Ricard Salvat, Carme Perelló
Antoni Bachs i Griselda Barceló

Els espies

Ricard Salvat i Miquel Porter

La maleta

Antoni Bachs i Àngel Gracia

La loteria

Àngel Gracia, Griselda Barceló
i Antoni Bachs

2ª Part.- Improvisació total dirigida per Miquel Porter

Un matrimoni té una filla que té relacions amb un noi de posició molt més avantatjada que la seva. La família humil vol que vegi el gran risc que corre amb aquest casament. Hi ha

discussions proullongades entre pares i filla, fins que aquesta segueix el consell dels pares, però decideix marxar de casa seva, per la qual cosa hi ha una nova discussió però sols entre els pares. Hi ha discrepància entre el pare i la mare en la manera d'aconcellar a la noia. Interpretat per Miquel Porter, Pepa Palau i Carme Perelló.

Un matrimoni vol que el fill es casi però ell no en té cap pressa i, fins i tot, potser no en té ganes. Es realitza d'una manera humorística i es diuen molts acudits graciosos. Interpretat per Àngel Gracia, Pepa Palau i Antoni Bachs.

Mentre dos savis discuteixen una fórmula important els interromp amb freqüència la minyona preguntant-lis fórmules culinàries. Interpretat per Miquel Porter, Antoni Bachs i Griselda Barceló.

3ª Part.- Pantomimes

L'il·lusionista

Àngel Gracia

La frontera

Àngel Gracia i Antoni Bachs
Miquel Porter i Mª Dolors Fossas
Ricard Salvat i Pepa Palau

Els nens (Marcel Carné)

Lluís Bosch

El mandarí (s'interpreta en públic per primera vegada. L'assumpte està explicat en una altra acta. En la interpretació s'utilitzen unes caretes realitzades amb gust i encert per Maria Ardanuy).

Miquel Porter i Pepa Palau

El mal

Pepa Palau, en el paper de venedora de globus, Mª Dolors Fossas, castanyera
Nena 1^a: Carme Perelló
Nena 2^a: Griselda Barceló
Nen 1er.: Miquel Porter
Nen 2n.: Ricard Salvat
El mal: Àngel Gracia

TEATRE VIU

Dilluns, 16 de febrer de 1959

Ricard Salvat
 Miquel Porter
 Joaquim Canals
 Paquita Ferrer
 Griselda Barceló
 Mª Dolors Fossas
 Esperança Varela
 Mª Rosa Mateu
 Natàlia Solernou
 Carme Perelló
 Antoni Millà
 Maria Ardanuy
 E. Adams
 Mª José Cabella
 J. Martínez
 Núria Casulleras
 Montserrat Martí
 Antoni Bachs
 Mª Antònia Terrades
 Pepa Palau
 A. Pérez

Assaig de la pantomima xinesa per Antoni Millà i Maria Ardanuy.

S' enproven les caretes.

Després s' assaja la pantomima *El vell, la nena i la font*. Per primera vegada s' interpreta tota, des del començament fins a la fi. Interpreten la mateixa: Natàlia Solernou, Miquel Porter, Griselda Barceló, Antoni Millà, Mª Rosa Mateu, Pepa Palau, Antoni Bachs, Mª Dolors Fossas, Joaquim Canals, Esperança Varela, F. Pacreu, Carme Perelló, Antoni Millà i Montserrat Martí.

Darrerament es parla de temes nous a realitzar. Miquel Porter exposa el següent: Un home buròcrata que ho és en tots els aspectes de la vida, un dia descobreix que està malalt de

càncer. Ho explica al fill però no troba acolliment ni comprensió. Aleshores decideix dedicar el que li queda de vida a una tasca humanitària.

Un altre tema proposat per Pepa Palau: Situació. Un cova on una persona es va endinsant perquè la llum de fora la molesta. A dins s'hi troba bé però arriba un moment en què se li creen els mateixos problemes que a l'entrar, fins que troba una altra persona que té el seu ideal en aquell fons i la fa continuar a la foscor. Aquest tema s'ha de precisar més. De moment, es dóna com una idea nova.

TEATRE VIU

Dimecres, 18 de febrer de 1959

Sessió de tarda

Ricard Salvat
 Antoni Millà
 Mª Josep Cabella
 J. Martínez
 Mª Dolors Fossas
 Joaquim Canals
 Paquita Ferrer
 Natàlia Solernou
 Mª Rosa Mateu
 Francesc Pacreu
 Rosa Muniesa
 Carme Perelló
 Griselda Barceló
 Rosa Mª Carrasco
 Antoni Bachs
 Lluís Bosch
 Maria Ardanuy
 Mª Antònia Terrades
 Pepa Palau
 Josep Mª Flotats
 José A. Escribano
 Rosa Albert
 J. Torras

Es preparen els temes que es realitzaran a la nit per l'actuació al Club 49.

El mal, a càrrec de Natàlia Solernou, Mª Dolors Fossas, Griselda Barceló, Carme Perelló,

Pepa Palau, Antoni Bachs i Ricard Salvat.

Pantomima xinesa, a càrrec de Lluís Bosch i Pepa Palau.

La Frontera, a càrrec de Francesc Pacreu, Antoni Bachs, Antoni Millà, Rosa Muniesa,

Pepa Palau i Ricard Salvat.

TEATRE VIU

Dimecres, 18 de febrer de 1959

Actuació del Teatre Viu

Per al **Club 49** i als estudis de Ràdio Barcelona es fa una altra representació de Teatre Viu.

1ª Part. Temes “a soggetto”. Direcció Ricard Salvat

Vol 919

Lluís Bosch, Carme Perelló i Mª Dolors Fossas

Els espies

Miquel Porter i Ricard Salvat

A la manera de François Sagan

Antoni Bachs i Pepa Palau

3 pessetes de loteria

Antoni Bachs, Àngel Gracia i Griselda Barceló

2ª part. Improvisació total a càrrec de Miquel Porter

Tema: Situació: Departament d'un tren

Personatges: Una noia (Griselda Barceló), un jove que la galanteja (Francesc Pacreu), un vell que rondina però que enveja la situació del noi (Miquel Porter), inspector (Àngel Gracia) i un altre passatger (Antoni Bachs). La situació és molt còmica i real. Incidents que solen passar

a un departament de tren on la gent hi està cohibida.

Tema: Situació: Un parc

Personatges: Una parella d'enamorats (Lluís Bosch i Pepa Palau) i el guàrdia (Àngel Gracia). Aquest els vol fer retirar per que és tard, però ells simulen un accident i continuen al parc, sense vigilància, deslliurant-se així del guàrdia.

Tema: Situació: conflicte entre un escriptor i el director del periòdic per haver escrit un article sense passar per la censura. (Miquel Porter i Ricard Salvat).

Tema: Situació: Dues paròdies sobre les obres de Àngel Guimerà i de Joan Brossa.

A la primera intervenen Griselda Barceló, Antoni Bachs i Lluís Bosch, en els papers de filla, pare i noi que surt en defensa de la mateixa. S'exagera tant el dramatisme de la situació fins que el pare cau a terra en el paroxisme de la discussió.

A l'altre intervenen Antoni Bachs, Àngel Gracia, Mª Dolors Fossas, Carme Perelló, Lluís Bosch, Griselda Barceló, Ricard Salvat, Francesc Pacreu, Rosa Muniesa, dient paraules incoherents, parodiant un tema abstracte.

Tema: Situació: Una illa a on hi ha un matrimoni i un altre home. El marit es vol deslliurar de la dona. L'altre home, pel contrari, l'estima. Arriba en un aparell interplanetari una noia que ha de decidir qui s'emportarà, doncs només té una plaça lliure. El marit vol marxar, la dona vol que marxi l'altre, més la dona decideix marxar les dues dones. (Griselda Barceló, Pepa Palau, Lluís Bosch i Antoni Bachs). Tema de Sandre Cirici.

3ª Part. Pantomimes.

Allí on creix la flor Alba Roja

Carme Perelló, Antoni Bachs, Griselda Barceló, Pepa Palau i Lluís Bosch.

...nívols espessos damunt la frontera...

Francesc Pacreu, Antoni Bachs, Rosa Muniesa,

Tres cèntims d'Òpera

El Mal

Els infants del paradís

Pepa Palau i Ricard Salvat

Miquel Porter i Ricard Salvat

Pepa Palau, Montserrat Martí, Griselda
Barceló, Carme Perelló, Ricard Salvat,
Antoni Bachs i Miquel Porter

Lluís Bosch

TEATRE VIU

Dilluns, 23 de febrer de 1959

Ricard Salvat

Antoni Millà
 Joaquim Canals
 Francesc Pacreu
 Griselda Barceló
 Mª Dolors Fossas
 Miquel Porter
 Paquita Ferrer
 Mª Josep Cabella
 Mª Rosa Mateu
 Natàlia Solernou
 Mª Antònia Terrades
 Rosa Muniesa
 Maria Ardanuy
 Esperança Varela
 J. Torres
 Mª Teresa Rovira
 Concepció de las Heras
 Montserrat Martí
 Juan A. Escribano
 Carme Perelló
 Lluís Bosch
 Àngel Gracia
 Mª Rosa Balart
 Jerònima Lozano

Assaig a l' hora de costum. En primer lloc assaig de *La bruixa tontaina* (Natàlia Solernou i Griselda Barceló)

Després es llegeix el conte *El sueño de la muñeca rubia* i es posa en escena per primera vegada. Ho fan Mª Antònia Terrades i Griselda Barceló. L'argument és el següent: “Una nina de porcellana de “mira'm i no em toquis”, que el padri ha regalat a la fillola. Aquesta nina no és una nina, sinó una nena que s'ha vestit molt mudada per anar al casament de la seva tia Júlia i, en acabar la festa, l'han portat amb d'altres nens a un basar on s'ha quedat

adormida en un racó. Ha quedat oblidada allà i uns compradors l'han confòs i se l'han enduda. A la nit, a la casa de la nena a qui ha estat regalada, plora. La nena ho sent i la nina li explica tot. Les dues es comprenen i la nina es consolada.

Finalment, *El vell, la nena i la font* per Francesc Pacreu, Natàlia Solernou, Àngel Gracia, Griselda Barceló, Rosa Muniesa, Miquel Porter, Mª Rosa Mateu, Antoni Millà i Jerònima Lozano. Jerònima Lozano actúa èr primera vegada. També assaja Paquita Ferrer que destaca en la mímica de tipus ridícul, escaient per a escenes dels anys vint.

TEATRE VIU

Dimecres, 25 de febrer de 1959

També hi ha assaig però amb motiu de la representació de *Les alegres casades de Windsor* de William Shakespeare, a la que actuen alguns dels actors del Teatre Viu, assiteixen molt pocs actors. L'assaig no té caràcter obligatori. No es fa acta.

TEATRE VIU

Dijous, 26 de febrer de 1959

Ricard Salvat

Pepa Palau
Carme Perelló
Natàlia Solernou
Mª Dolors Fossas
Griselda Barceló
Rosa Muniesa
Montserrat Martí
Àngel Gracia
Lluís Bosch
Francesc Pacreu
Juan A. Escribano
Maria Ardanuy

El grup de Teatre Viu assisteix per primera vegada a l'Hospital Clínic, a l'aula de Psicodrama, amb caràcter experimental. Actúen els malalts i els actors.

El primer cas és el d'un jove que viu les conseqüències d'uns pares no casats i que no conviuen junts. Actúen en primer lloc, Natàlia Solernou i dos malalts. El malalt subjecte fa de fill (escena real). Després de pare (escena real). Després el pare i la mare són tipus ideals per al fill. El malalt fa, també, de pare i de fill Àngel Gracia.

Després Joan A. Escribano, Lluís Bosch i una malalta en els papers de pare, fill i germà.

Ella beu, el germà és comprensiu, el pare de temperament fred, quasi no diu res. La primera escena representa una ocasió qualsevol a casa seva un dia que ha begut. Després els dos germans sols. Ella ha sortit, ha anat per primera vegada a una sessió de Psicodrama, i torna molt contenta i amb bons propòsits de no beure.

Finalment, el Dr. Obiols dóna una explicació sobre la manera i finalitat de les actuacions de Psicodrama. Una es reproduir el passat del malalt i actuacions possibles que hauria

desitjat. Una altra forma, és una actuació doble, o sigui, mentre s'actúa un doble al costat fa de subconscient (La veritat que es pensa però no es manifesta).

Entre d'altres exposa la següent qüestió: El Psicodrama pot traumatitzar als malalts?

Resposta: No, sempre que no es forci al malalt. Aquest ha d'obrar naturalment.

TEATRE VIU

Dissabte, 28 de febrer de 1959

Actuació del Teatre Viu a Badalona

Ricard Salvat
Miquel Porter

Pepa Palau
Montserrat Martí
Rosa Muniesa
Mª Rosa Balart
Carme Perelló
Esperança Varela
Griselda Barceló
Núria Casulleras
J. Martínez
Mª Josep Cabella
Mª Dolors Fossas
Francesc Pacreu
Antoni Bachs
Àngel Gracia
Lluís Bosch

Introdueix la sessió Ricard Salvat amb una explicació del que és el Teatre Viu i les tres parts en que es presenta.

1ª Part. Temes "A soggetto"

Els espies

Miquel Porter i Antoni Bachs

Els meus han callat

Rosa Muniesa

Tres pessetes de loteria

Griselda Barceló, Antoni Bachs i Àngel Gracia

2ª Part. Improvisacions totals dirigides per Miquel Porter.

Com de costum invita al públic a que doni els temes.

Tema: Una costellada a la muntanya que acaba amb enuig.

Actúen: Miquel Porter (promès de la filla), Griselda Barceló (filla), Pepa Palau (mare) i (pare).

Tema: Un estudiant després d'èsser suspès per quarta vegada. Moment de dir-ho al pare.

Reacció dels dos. Resulta força còmic.

Interpretat per Miquel Porter i Lluís Bosch.

Tema: Un actor teatral ha de resoldre un assumpte familiar relacionat amb la filla i el promès d'aquesta i no sap si fer-ho en forma de drama o de comèdia.

Interpretat per Maria Ardanuy, Mª Dolors Fossas, Miquel Porter, Francesc Pacreu i Antoni Bachs.

Tema: La Junta d'Obres de la Parròquia pocs dies abans d'un aconeteixement parroquial.

Les dificultats d'última hora agreujades per una noia que els demana subscripcions per una col·lecta que fan les senyores a favor dels orfes. Es fa en to de burla.

Intepretat per Francesc Pacreu, Miquel Porter, Griselda Barceló, Antoni Bachs i Àngel Gracia.

3ª Part. Abans de començar aquesta tercera part, la Srta. Mª Aurèlia Capmany fa una breu i molt bonica explicació sobre la pantomima, precedents, etc.

Tres cèntims d'Òpera

Pepa Palau i Miquel Porter

Demà m'aixecaré

Àngel Gracia

L'aire daurat

Lluís Bosch i Griselda Barceló

Mímica del film "Les enfants du Paradis"

Lluís Bosch

Allí on creix la flor Alba Roja

Carme Perelló, Griselda Barceló,

...nívols espessos damunt la frontera...

Antoni Bachs, Pepa Palau i Lluís Bosch

Antoni Bachs, Francesc Pacreu, Rosa
Muniesa, Antoni Millà. Pepa Palau i
Ricard Salvat.

DILLUNS, dia 2 de març de 1959 – Assaig

DIJOUS, dia 5 de març de 1959 – Assaig en el Teatre de la Capella Francesa preparant

l'actuació del dissabte dia 7.

DISSABTE, dia 7 de març – Acta 19 –

Actuació de Teatre Viu en el Teatre de la Capella Francesa

DILLUNS, dia 9 de març de 1959 – Assaig.

Malalta Mª D. F. (escrit a mà)

TEATRE VIU

Dia 9 de març

[Manuscrit de Ricard Salvat referint-se a l'assaig del dia 8 de març].

Ahir vàrem començar amb l'estudi del tipus el buròcrata. Fem servir el tema tractat per Akiro Kurosawa en la seva pel·lícula *Viure*.

Miquel va explicar l'argument als actors i llavors vaig intentar de fer un muntatge:

1ª. Escena: Sala d'espera a cal metge del "seguro". El buròcrata troba un vell que li conta que la seva dona va morir d'un càncer, essent el primer símptoma un fort singlot, singlot que també assalta tot sovint al buròcrata. (Miquel Porter – Josep Maria Flotats)

2ª. Escena: Metge i buròcrata. Ritme molt ràpid, molt ben portat per Jordi Torras. L'envia a un especialista.

3ª. Escena: El buròcrata, ja sabent que té un càncer, arriba a casa i ho explica al seu fill, a qui no l'impressiona massa el que passa al seu pare. (Miquel Porter – Lluís Bosch)

4ª. Escena: Desesperat va a una taverna, on troba un pintor, que li dóna un concepte nou de la vida. L'home a d'ésser fidel a la seva circumstància. El convenç que el millor que pot fer per passar aquells sis mesos és procurar que el seu treball sigui necessari per als que el necessiten. (Miquel Porter – Ricard Salvat).

5ª. Escena: El buròcrata està a la seva oficina i ajuda a tots els qui el necessiten. Un barri de les afores necessitat un nou *alcantarrillat* i proveïment d'aigües. Per fi, després de set anys, els hi fa cas. (Miquel Porter, Pepa Palau, Francesc Pacreu).

Per al pròxim dia: Les exèquies a la mort del buròcrata.

Va venir Frederic Roda però va restar sense dir res, igual com va arribar. Avui he rebut la seva carta.

Després vàrem fer sense interrupció *El vell, la nena i la font*. Dura uns nou minuts. És massa curt, clar que va molt bé de tempo i sobretot de ritme. Hi havia Maria Aurèlia Capmany, que no coneixia d'antuvi l'argument i li va donar una interpretació molt factible. La font era un element màgic de què la Celestina es serveix per enganyar el vell...

Li va agradar molt. El primer cop va anar bastant malament. Al tercer cop molt millor.

Mimaren: Griselda Barceló (nena), Miquel Porter (vell), Lluís Bosch (noi), Natàlia Solernou (Celestina), Maria Ardanuy (Font), Francesc Pacreu (Brighella), Ricard Salvat (Pierrot), Antoni Millà, Rupitet, Mª Rosa Balart, Antònia Terradas, Escribano i una noi nova (Parelles). Ella té possibilitats.

S'ha d'aconseguir igual de ritme però que duri més. Més ric en detalls.

Ja he fet l'informe del que vull que sigui el futur teatre experimental. Demà li donaré al senyor Ruiz.

Demà actuem a IGODA S.A. Estic interessat per veure com reaccionaran, possiblement com a cal Dr. Obiols.

Mª Aurèlia accepta de tornar a fer la presentació de les pantomimes.

TEATRE VIU

11 de març de 1959

Actuació del Teatre Viu a "Igoda"

Ricard Salvat
Miquel Porter

Pepa Palau
Carme Perelló
Mª Rosa Balart
Rosa Muniesa
Montserrat Martí
Mª Dolors Fossas
Esperança Varela
Núria Casulleras
Griselda Barceló
Mª Teresa Rovira
Maria Ardanuy
Àngel Gracia
Antoni Bachs
Lluís Bosch
Francesc Pacreu
Juan A. Escribano
Natàlia Solernou
Antoni Millà

1ª Part. Temes "A soggetto"

<i>Els espies</i>	Miquel Porter i Antoni Bachs
<i>Vol 919</i>	Carme Perelló, Lluís Bosch i M ^a Dolors Fossas
<i>La loteria</i>	Àngel Gracia, Griselda Barceló i Antoni Bachs

2ª Part. Improvisacions totals. Direcció: Miquel Porter

Tema: Assaig de Teatre. Personatges: Director, primera actriu, característica, actor, etc.

Interpretat per Natàlia Solernou, Miquel Porter, Àngel Gracia i Mª Dolors Fossas,...

Tema: Problema matrimonial en el que ella espera un fill il·legítim, resolt de tres maneres: estil novel·la rosa, còmica i tràgica.

Intepretat per Francesc Pacreu i Mª Teresa Rovira; Miquel Porter i Núria Casulleras; Lluís Bosch i Griselda Barceló.

Tema: Simular una preparació de Teatre Viu. El director comença a criticar els defectes de l'última actuació. Dificultats amb que es troben quan arriba un de la censura exigint drets d'autor. El Director el convenç fent-li donar un tema a ell i fent-li pagar els drets a ell també.

Interpretat per Miquel Porter, Àngel Gracia, Montserrat Martí i Mª Dolors Fossas.

3ª Part. Pantomimes.

El Mal

Els nens del Paradís

Tres cèntims d'Òpera

Allí on creix la flor Alba-Roja (En aquesta pantomima actúa Esperança Varela en el paper que feia Carme Perelló)

Demà m'aixecaré

Actúen els mateixos actors que de costum

TEATRE VIU

15 de març de 1959

Actuació del Teatre Viu al Club de Tenis La Salut

Les actuacions són les mateixes que a la sessió anterior exceptuant la pantomima *Demà m'aixecaré* que es substituïda per *L'Il·lusionista*, interpretada per Àngel Gracia i Rosa Mª Carrasco.

Les improvisacions són:

Tema: A una reunió de nois i noies fan una broma pesada a un xicot. S'amaguen tots i la noia de la casa telefona a aquest, que és un seu pretendent, i permet que aquest se li declari mentre els altres observen i, en el moment més sentimental, un dels amics li tira una copa d'aigua. En el moment en que ell veu que ha estat víctima d'un engany l'escena resulta violentíssima, ella li demana perdó i ell marxa a casa.

Interpretat per Miquel Porter, Rosa Mª Carrasco, Àngel Gracia, Lluís Bosch, Mª Antònia Terrades, Rosa Mateu i Esperança Varela.

Tema: Dos soldats de camp enemic. Un nega l'aigua a l'altre. Acabada la guerra es presenta el cas contrari i aquell li nega també.

Interpretat per ...

Tema: Moment de trobar-se dos antics promesos. Ell va marxar a l'estranger perquè li convenia per a la seva carrera artística, però no tenia prou decisió per fer-ho i ella el va ajudar a marxar. Un cop allà ell es casa amb un altra noia. Al retornar es troben a un lloc públic: ella sola i ell amb la seva esposa.

Interpretat per Antoni Bachs, Griselda Barceló i Mª Dolors Fossas.

Tema: Matrimoni del qual neix un fill negre.

Interpretat per Miquel Porter, Pepa Palau i Antoni Bachs.

TEATRE VIU

1 d'abril de 1959

Ricard Salvat

Francesc Pacreu

Lluís Bosch

Griselda Barceló

Maria Ardanuy

Rosa Muniesa

Montserrat Martí

Carme Perelló

Esperança Varela

Núria Casulleras

Mª Josep Cabella

Repetides vegades es fa l'escena primera d'*El vell, la nena i la font*. Després de l'escena dels còmics, quan busquen lloc on actuar i quan l'arlequí els demana ajut.

Després Esperança Varela assaja el seu paper d'*Allí on creix la flor Alba-Roja* i Montserrat

Martí i Natàlia Solernou d'*El Mal*.

TEATRE VIU

2 d'abril de 1959

Sessió de Psicodrama a l'Hospital Clínic

Càtedra de Psiquiatria

Un malalt intern explica el seu cas i es representa després tal com el veu ell mateix. Ara té 22 anys. Quan en tenia 11 la seva mare va morir d'un aparent accident. El pare l'havia pegat. Aquest havia comprat una escopeta que guardava a casa d'un veï per anar a caçar. Volen matar a un gat mata a la dona que sortia de casa seva. No es feu judici. El veï era familiar de varies autoritats del poble. El noi no havia sospitat mai res fins ara, quan el pare s'ha casat de nou amb una antiga nòvia. La madrasta pega al pare i també al fill.

Griselda Barceló, Lluís Bosch i Francesc Pacreu fan per dues vegades l'escena; primerament amb intenció de matar la dona, després no. El malalt insisteix que està fet amb intenció.

Acabada la sessió el Dr. Obiols, com de costum, aclareix alguns punts sobre l'actuació, així com la seva valoració positiva de l'actuació d'aquest dia per al malalt.

TEATRE VIU

6 d'abril de 1959

Ricard Salvat
Miquel Porter

Rosa Muniesa
Montserrat Martí
Mª Rosa Balart
Esperança Varela
Rosa Mª Mateo
Mª Josep Cabella
Mª Dolors Fossas
Antoni Millà
Lluís Bosch
Josep Mª Flotats
Josep Navarra
Mª Antònia Terrades

A l'hora de costum es continua la preparació d'*El vell, la nena i la font*. S'assaja repetides vegades la primera escena d'arlequí, la nena i el vell, després la Celestina i així, també, els còmics. Actuaren Griselda Barceló, Lluís Bosch, Miquel Porter, Natàlia Solernou, Mª Josep Cabella, Esperança Varela, Rosa Mª Mateu, Mª Dolors Fossas, Francesc Pacreu, Antoni Millà, Mª Dolors Fossas i Rosa Muniesa.

Després, per primera vegada, *El buròcrata* per Miquel Porter, Àngel Gracia, Antoni Millà, Esperança Varela i Montserrat Martí.

Assitiren els abans esmentats així com alguns espectadors no habituals.

També assaja Mª Antònia Terrades, *...núvols espessos damunt la frontera...*

TEATRE VIU

8 d'abril de 1959

Ricard Salvat
Miquel Porter

Griselda Barceló
Lluís Bosch
Paquita Ferrer
Mª Dolors Fossas
Esperança Varela
Núria Casulleras
Natàlia Solernou
Maria Ardanuy
Mª Teresa Rovira
Montserrat Martí
Rosa Muniesa
Mª Rosa Balart
Àngel Gracia
Antoni Bachs

Al principi hi ha poca gent i només es poden assajar les primeres escenes d'*El vell, la nena i la font* (Griselda Barceló, Miquel Porter, Ricard Salvat –en substitució d'arlequí i un còmic-, i Mª Dolors Fossas).

Després Esperança Varela interpreta el seu fragment d'*Allà on creix la flor Alba-Roja*. Al marxar Ricard Salvat el substitueix Miquel Porter què prepara unes escenes d'*El buròcrata* (Mª Teresa Rovira, Natàlia Solernou, Núria Casulleras i Maria Ardanuy).

TEATRE VIU

26 d'abril de 1959

Miquel Porter

Angel Gracia
 Antoni Bachs
 Antoni Millà
 Francesc Pacreu
 Joaquim Canals
 Joan Aymami
 Natàlia Solernou
 Rosa Muniesa
 Maria Rosa Balart
 Montserrat Martí
 Maria Dolors Fossas
 Rosa Maria Carrasco
 Esperança Varela
 Maria Ardanuy
 Griselda Barceló
 Carme de las Heras

Actuació del Teatre Viu a la Agrupació Virtèlia.

Per malaltia de R. Salvat dirigeix tota l'actuació Miquel Porter. Assisteixen els indicats al marge i la sessió segueix l'ordre i sistema de costum.

TEMES A SOGGETTO

Tres pessetes de loteria (A. Gracia, A. Bachs, G. Barceló)

El subversiu, tema ja representat a Joventuts Musicals. Es tracta d'un jove que ha begut i el recull una bona dona ja d'edat. L'hi explica que ha escampat unes papeletes o proclames subversives. (N. Solernou, M. Porter)

Dos nois joves (un noi i una noia) venen d'un casament en el que han begut massa i comenten el casament d'una manera ingènua però sota els efectes de l'alcohol (M. Terrades, J. Canals).

Moment de retrobar-se marit, (que ha estat presoner durant vint anys) i *muller*. El marit havia intentat assassinar a la dona però per error mata el fill (A. Bachs, Mª Dolors Fossas).

TEMES IMPROVISATS

Un matrimoni que no vol que el seu fill es casi amb la noia que ell estima per considerar-la indigna d'ell. Es presenta d'una manera còmica. (M. Porter, N. Solernou, A. Gracia)

Uns pares reben la visita d'un jove que ve a demanar-los un favor per aconseguir un pis i ells fan per casar-lo amb la filla. Ella està sempre present a l'entrevista, fen per cridar l'atenció. El noi ho ignora del tot i ells tot ho fan per casar-la. Tractat d'una manera molt còmica. (A. Gracia, E. Varela, J. Aymamí, G. Barceló)

Discussió entre científics que s'han d'emportar una gosseta per fer experiments. La gosseta pertany al porter del laboratori que és l'únic veritablement preocupat pel destí de l'animalet. Els altres es distreuen en discussions. (M. Porter, J. Aymamí, A. Bachs, A. Gracia, F. Pacreu).

Conferència telefònica entre dues senyores que no es coneixen però per equivocació es posen a parlar pensant que es tracta d'una altra amiga. Acaben tenint una conversació animada. Tractat còmicament (G. Barceló, Mª Dolors Fossas).

Un repatriat al tornar troba a l'esposa casada doncs aquesta va rebre la notícia de la mort d'ell. Els dos marits comprenen la situació però discuteixen els seus drets i a la fi deixen

l'assumpte perquè el resolgui el tribunal corresponent eclesiàstic (J. Aymamí, Rosa Mª Carrasco, A. Gracia).

En una exposició: dos visitants de diferents opinions. Intervé una noia que es passeja elegantment i crida l'atenció (Tot en pantomima). Llavors ells deixen l'assumpte (A. Bachs, A. Gracia, M. Ardanuy).

TEMA CIRCULAR. Es realitza per primera vegada en públic. Es van succeint tots els components del Teatre Viu. Assumpte: La promesa reclama al promés el que no l'hi ha regalat la rosa de Sant Jordi.

PANTOMIMES

Allà on creix la flor alba roja, (Mª A. Terrades, A. Millà,)

Nívols espessos sobre la frontera, (Mª A. Terrades, F. Pacreu, R. Muniesa, A. Millà, A. Bachs,)

El mal, (N. Solernou, M. Porter, M. Martí, Mª A. Terrades, R. Mª Carrasco, A. Bachs, G. Barceló).

L'il·lusionista, (A. Gracia, R. Mª Carrasco).

Nota: Del dia 13 d'abril fins el 1er. De maig, inclusius, es fan els assaigs de TV com de costum, però per malaltia de R. Salvat no pot assistir. Els dies 1, 2, 3 ja es fa intensivament, unes tres hores cada dia. (Els dies 1 i 3 a casa de M. Porter i el 2 a l'Estudio Kroc). En tots aquests assaigs es prepara la sessió del Teatre Candilejas.

TEATRE VIU

Actuació al Teatre Candilejas

Barcelona, 4 de maig de 1959

Natàlia Solernou
 Rosa Muniesa
 Montserrat Martí
 Pepa Palau
 Carme Perelló
 Maria Antònia Terrades
 M. J. Corbella
 Maria Rosa Mateu
 Esperança Varela
 Maria Dolors Fossas
 Maria Ardanuy
 Paquita Ferrer
 Griselda Barceló
 Maria Rosa Balart
 Francesc Pacreu
 Lluís Bosch
 Antoni Bachs
 Àngel Gracia
 Antoni Millà
 Joan Aymamí
 Rafael Vidal
 Rosa Maria Carrasco
 Josep Antoni Escribano

El dia 4 de maig de 1959 en sessió de tarda i nit, es realitza la primera sessió de TV amb caràcter completament públic, en el Teatre Candilejas. Es la vint-i-tresena sessió sota la direcció de R. Salvat i M. Porter. A la tarda el públic no es molt nombrós però sí a la nit.

Les nombroses crítiques de tots els periòdics ja donen força idea del resultat de les mateixes, exceptuant alguna completament discrepant. Les dues sessions són afortunades, encara que podien ser-ho més. Assisteixen els actors indicats al marge.

Es segueix l'ordre de costum:

TEMES A SOGGETTO

Els espies, (M. Porter, A. Bachs)

El buròcrata (posat en escena per primera vegada). És el tema d'un film japonès, "l'home que ha viscut sempre la vida de buròcrata"; ho és de nom i de fets, però un dia se sap malalt greu de càncer i el temps de vida que li queda el dedica a fer el que no havia fet abans. Es resol en varies parts: 1ª El buròcrata a casa del metge. 2ª El mateix parlant amb el seu fill. 3ª Id. A la taberna. 4ª A la oficina rep la visita d'una noia de suburbi. 5ª Conversa amb aquesta noia després de canviar de parer. 6ª A casa d'ell, ja difunt on un grup de dones fan els comentaris propis.

Actors: M. Porter, F. Pacreu, A. Gracia, Mª A. Terrades, M. Martí, Ll. Bosch. M. Ardanuy, G. Barceló, E. Varela, Mª D. Fossas, P. Palau, N. Solernou, A. Bachs.

Tres pessetes de loteria, molt repetida, però sempre nova pel caliu i novetat que hi donen els actors (A. Bachs, A. Gracia, G. Barceló). En aquesta hi ha una variant a la tarda; actúa, també, N. Solernou.

2ª part. IMPROVISACIONS

Cal distingir les de la tarda i les de la nit:

A la tarda: "Dos flors es desperten" (donat per M. Escudero), interpretat en pantomima (Ll. Bosch, P. Palau).

"Tema a l'estil Macbeth" (M. Ardanuy i)

"Uns pares han perdut el fill" (pilot de proves). La mare no el volia de tal professió, el pare sí (N. Solernou, A. Bachs).

“Filla que torna a casa després d’haver fugit i el pare no la vol perdonar”. Es resolgué en paròdia (M. Porter, G. Barceló).

Finalment, té lloc un tema circular: Un metge vegetarià que prohibeix menjar carn al seu pacient, però aquest el sobta mentre en menja. (Sortiren tots els artistes, substituint-se un a un).

A la nit es tarda molt a donar temes. Els primers foren:

“Arribada d’uns marcians a la terra”. Còmic (M. Porter, A. Bachs, J. Aymamí, Mª D. Fossas, G. Barceló, A. Gracia).

“En un hotel, un matrimoni al marxar troba a faltar una joia de valor però resulta que l’han oblidat a casa seva”. Intervenien en l’escena el “maître”, cambreses, criat.” (F. Pacreu, R. Muniesa, M. Ardanuy, E. Varela, A. Gracia, J. Aymamí).

“Una família (pare, mare, tia i filla). Mare i tia volen casar a la filla. Ha d’arribar un jove al que volen “fer-li de bo”, però resulta un error perquè arriba l’electricista i s’equivoquen.” (M. Porter, G. Barceló, N. Solernou, Mª D. Fossas, J. Aymamí).

“Un pintor té el dilema entre l’esposa que estima i la model que no estima però és molt per ell” (P. Palau, G. Barceló, Mª D. Fossas, A. Bachs).

“Tema en tres facetes (encadenades): matrimoni en el que un d’ells té un amant (R. Vidal, P. Palau, R. Muniesa, M. Porter,...).

Per últim es representa el tema circular que no s’havia acabat de realitzar sobre el marit que torna a casa seva després d’haver volgut assassinar a la muller.

PANTOMIMES

Allí on creix la flor Alba-roja, (E. Varela, Mª A. Terrades, Mª R. Mateu, A. Millà,.....)

L'aire daurat, (Ll. Bosch, G. Barceló).

Núvols espessos damunt la frontera, (R. Muniesa, A. Millà, P. Palau,)

El mal, (N. Solernou, M. Martí, M. Porter, C. Perelló, A. Millà, G. Barceló, A. Bachs, J. A. Escribano).

L'il·lusionista, (R. Mª Carrasco, A. Gracia).

El vell, la nena i la font, per primera vegada en escena (caracteritzats). Argument: Un mestre d'escola d'edat, casat amb una noia jove que té amors amb un jove. El marit sospita, pega al anena amb una vareta, la Celestina ho veu, també una veïna, per lo que aquella i ja que el marit vol portar-la a la font, assabenta a l'arlequí perquè ho eviti. Aquesta font serveix per demostrar la fidelitat de les dones. La fidel pot veure aigua, més a l'infidel la font l'hi retira l'aigua. Per la població rondan uns còmics que serviran d'ajut per mitjà d'un joc on es besen les parelles corresponents. Els còmics fan jugar al vell i la nena, i fan, també, que la nena es besa amb l'amant. Així, al fer el jurament davant la font, aquesta diu haver besat solament al marit i a la parella de joc. La font li dona aigua i tots ho celebren amb gran gatzara i burla per el marit." Durant l'acció surten diferents cartells explicatius. Actors: Nena: G. Barceló; Arlequí: Ll. Bosch; Mestre: M. Porter; Celestina: N. Solernou; Veïna: M. J. Corbella; Pierrot: A. Gracia; Còmics: E. Varela, Mª R. Mateu, Mª D. Fossas, A. Millà, F. Pacreu; exhibeix els cartells: Mª R. Balart; Font: M. Ardanuy; Columnes indicadores: M. Martí, R. Muniesa, M. Dª Alterachs.